

WASŁO

PODWAWELSKIE TYGODNIK BEZPARTYJNY

Przebieg miesięcznik 1.35 zł —
Kwartalnie 4.00 zł — Półrocznie 8.00
— Rocznie 16. — złotych. —

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
Kraków, ul. Stolarska 6 Tel. 11018
KONTO CZEKOWE P. K. O. Nr. 409-580.

CENY OGŁOSZEŃ

1 linia	1 tydzień	75
1 linia	1 miesiąc	250
1 linia	3 miesiące	700
1 linia	6 miesięcy	1200
1 linia	1 rok	2000

„Pamiętaj, że jeśli cokolwiek kupujesz u żyda lub sprzedajesz żydowi dajesz mu zarobek i o ten zarobek powiększasz majątek żydowski a zmniejszasz nasz majątek polski”

Świat chrześcijański, sjonizm a Palestyna.

W ostatnim czasie obiegła prasę europejską wiadomość, że w gabinetach ministerjalnych państw europejskich rozważa się nie na żarty myśl, by Ziemię Świętą oddać pod protektorat, pod opiekę Stolicy Apostolskiej. Skąd, jak i gdzie ta myśl się zrodziła, niewiadomo, lecz pewnym jest, że jest na serjo rozważana. Być może, że Anglja, znużona już walką z niesformnym żydostwem, na którego krnąbrność, rozwiążność, nieposzanowanie władzy, praw i ustaw już się uskarżali w Starym Testamencie kapłani i sędziowie ich własni, chciałaby się zrzec i pozbyć mandatu palestyńskiego.

Przypomnijmy sobie w jakich warunkach objęła Anglja mandat palestyński.

W r. 1817 na kongresie w Bazylei, na którym przyjęto słynne protokoły Mędrców Sjonu, postanowili żydzi „dążyć wszelkimi siłami do stworzenia w Palestynie dla narodu żydowskiego ojczyzny, zagwarantowanej przez prawo międzynarodowe”, czyli że żydzi zażądali poraz pierwszy Palestyny dla siebie. Zachciało im się, być postawionymi na równej stopie z innymi państwami, z innymi narodami.

Żydzi osiągnęli swój cel w r. 1920, kiedy konferencja w San Remo na dniu 24 kwietnia narzuciła Turcji klauzulę, na mocy której stworzono „home” (ognisko domowe) żydowskie w Palestynie, a mandat nad nią powierzono W. Brytanii.

Dziesięciu tylko lat było potrzeba, by ta Anglja, która żydów i ich bezdennie zachłannej a przewrotnej duszy nie znała, ich przejrzała na wyrost, czemu wyraz dała w „Białej Księdze”, która żydów całego świata do szafu wściekłości doprowadziła. Poznawszy wartość żydów, Anglja zakazała im imigracji do Palestyny, czyli innymi słowy, nie chce z tworzeniem państwa żydowskiego w Palestynie mieć coś wspólnego. Pomylili się nasi dyplomaci europejscy w San Remo, ogłupieni, oszołomieni haszyszem perfidnych przekonywań żydowskich, że Palestyna to kraj bezpieczny, to poprostu towar do nabycia, który można na mocy traktatu przeschachrować temu lub owemu. Na straży odwiecznej swej ziemi żyli i żyją muzułmańscy Arabowie, którzy, poz-

nawszy drapieżność krzywonośnych żydów, gromko zawołali: tak dotąd a nie dalej. Arabowie kolonizowaniem ich ziemi przez niechłujne a wszystkiego chciwe żydostwo stanowczy stawili opór, a wobec zamieszek w Indji stali się Anglii na szali wagi politycznej cennymi jak złoto. Chodzi przecież sprytnemu Anglikowi o to, by do ogólnej rewolty Indyjczyków nie przyłączyły się miliony muzułmanów, zamieszkujących Indje. Nie mogą więc w Palestynie drażnić mahometańskich Arabów. Ponadto Palestyna, mały coprawda kraik, jest ośrodkiem łączności między koloniami angielskimi w Afryce i Azji. W Palestynie krzyżują się do tych kolonii wszelkie drogi zarówno lądowe jak i morskie. Anglja więc musi pilnie strzedz w tym kraju palestyńskim swych interesów i obojętnym być jej nie może, kto będzie jej posiadaczem, czy aryjscy Arabowie, z którymi zawsze dogadać się można, czy też wiarołomni, bez poczucia sprawiedliwości i odpowiedzialności, bezsumienni żydzi. Nawet więc socjalistyczny rząd Mac Donalda poznał się na nie wiedzieć skąd pochodzącej rasie żydowskiej, że to jest plemię, że użyjemy angielskiego przysłowia, „good for nothing” (dobrze do niczego) a zawsze wszystkim szkodliwe. Dziś żydom w sprawie Palestyny nie pomogą już ani zmarli lordowie Melcheci, ani żyjące Readink'i ani Rothschildowie, ani Weizmanowie, ani na wet nasz Izaak Grynbaum. Bądźmy przekonani: „Biała Księga” to dopiero hejnał pogrzebowy dla „narodowego państwa żydowskiego w Palestynie”, requiescat tej sjonistycznej mrzonce zagrają wszelkie narody chrześcijańskie prędzej czy później.

Czuja to żydzi, więc przed niedawnym czasem wysunęli na łamach swej potężnej prasy myśl, by powierzyć mandat nad Palestyną — Polsce.

„Od powietrza, głodu, ognia, wojny i palestyńskiego mandatu, zachowaj nas Panie!” Za ten wątpliwy zaszczyt piastowania mandatu nad Palestyną zapłaciłaby Polska nie tylko horendalnymi sumami lecz utratą swej niepodległości narodowej, politycznej i gospodarczej w Polsce przy krótkowzroczności na punkcie żydostwa naszych kierujących polityków.

Któż więc ma prawo największe do opiekowania się Palestyną dla całego chrześcijaństwa Ziemią Świętą?

Żydzi prawo do Palestyny stracili bezpowrotnie z chwilą ukrzyżowania Chrystusa Pana. Wszelkie ich biadania dzisiejsze, podobne do tych ich pradziadów „nad rzekami Babilonu”, nic nie pomogą. Dokonał się wyrok Boży, Palestyna stała się dla nich Zi-

jaka spłynęła o oswojenie Grobu Chrystusa Pana z rąk pogańskich. Przyznawać żydom dziś Palestynę, to znaczyłoby napluć, pohańbić, z błotem zmieszać te wszystkie porywy i uczucia krzyżowego rycerstwa, a Grób Odkupiciela oddać w plągsze ręce, bo Jego morderców — żydów. Nawet socjalistyczne dusze ministrów Mac Donalda tej myśli się przeraziły i stąd „Biała Księga”.

Najprostszym rozwiązaniem sprawy palestyńskiej byłoby bezwzględne oddanie mandatu nad nią — Ojcu św. jako głowie Kościoła Rzym-

INSTRUMENTY MUZYCZNE NUTY

NA WSZELKIE ZESPOŁY ORKIESTRALNE

»KRESY« CIESZYN

STARY TARG 6

FACHOWA POMOC PRZY ORGANIZOWANIU ORKIESTR

DOGODNE WARUNKI SPŁATY

OBSZERNE ILUSTROWANE KATALOGI DARMO!

mią Utraconą. Nie oni do niej mają już prawo, lecz my, chrześcijanie, cośmy wieki całe o posiadanie Ziemi Grobu Chrystusa Pana krwawe prowadzili wojny krzyżowe. Nie oni, co dla tej ziemi wieki całe nic nie czynili, lecz my mamy do niej prawo, co od 2 tysięcy blisko lat zdobywamy tę ziemię codziennie w niezliczonych Ofiarach Mszy św. na całym świecie katolickim, nie oni lecz my, co przed krzyżem Chrystusowym modlimy się w całym świecie chrześcijańskim, nie oni, lecz my, co w codziennej modlitwie do Ukrzyżowanego stale na nowo zdobywamy Ziemię Świętą.

Nie dla żydów już Palestyna jest ziemią obiecaną, lecz dla całego świata chrześcijańskiego, jedno w jakiej formie i w jakiej liturgii głoszą chwałę Syna Bożego poszczególne narody chrześcijańskie. — Tak stawiając sprawę, rozumiejąc, że z chwilą wzięcia Chrystusa Pana na krzyż Golgoty, żydzi sami wyzbyli się praw do Palestyny rozumiemy dopiero słuszne stanowisko dzisiejszego rządu angielskiego w sprawie niesłusznych roszczeń żydów do Palestyny i nie pojmujemy, jak otumanieni, oszołomieni, znarkotyzowani przedstawicielami żydowskimi w San Remo politycy wielkomocarstwowi mogli zapomnieć o wszystkich walkach krzyżowych, o ofierze tak obfitej tej krwi chrześcijańskiej prawie wszystkich ówczesnych narodów europejskich,

sko-Katolickiego a najpoważniejszemu i jedynemu przedstawicielowi całego świata chrześcijańskiego. Czy do tego dojdzie i kiedy dojdzie, tego przewidzieć nie można. Lecz z całą pewnością twierdzić można, że kiedyś nadejdzie czas i zrozumienie że jedynie poważne prawo a nawet obowiązek do piastowania mandatu nad Palestyną — ma Stolica Apostolska.

A żydzi? Czas pracuje przeciw nim. Stają się wszędzie niemożliwi. Za wiele nabroili i broją, zanadto zbrodnią waleczą o hegemonję świata. Dla nich każdego dnia coraz większą staje się brodnia. Dopóki jeszcze można znaleźć na świecie skrawek bezpiecznej ziemi, starać się konieczne o niego dla żydostwa należy, nim będzie zapóźno. Bo nadejdzie czas, gdy do Nowej Palestyny, goniec będą narody chrześcijańskie żydów, jak dziś gestarki gesty na dworzec na wywóz. A może wówczas już ziemi bezpiecznej zabraknąć i może się wykażać, że nawet księżyc i Mars atmosfery nie posiadają, i że żydów nawet tam przewieźć nie będzie można.

O tem żydzi sami powinni pamiętać i zawczasu sobie obrać gdzieś jakiś kawałek ziemi, tylko nie Palestynę, do której prawo na zawsze utracili, a narody chrześcijańskie im do stworzenia państwa dopomogą — wszystkie.

Estcha.

OBUWIE

NAJLEPSZYCH TOWARÓW
RĘCZNEJ PRODUKCJI
Z WŁASNYCH PRACOWNI

PO NAJNIZSZYCH CENACH

POLECA

WYTWÓRNIA OBUWIA

„FRANKO”

KRAKÓW,

FLORJAŃSKA 29

NA SKŁADZIE

PRZYJMUJE SIĘ

BOGATY WYBÓR!!

ZAMÓWIENIA DO MIARY!

OSZCZĘDZAJCIE! — PRZEZ KUPNO DOBRĘGO OBUWIA!!

Zatrważająca przyszłość

Lwów, 10 stycznia 1931.

U schyłku wieków średnich poczęły się w Niemczech prześladowania żydów, poczęli się oni około roku 1348-go oglądać za innym schronieniem i wywędrowali głównie do Polski. — Tutaj czując się jak u siebie w domu — rozgospodarowali się na dobre?

Jak wygląda gospodarka żydów w Polsce?

W wielkim przemyśle żydów mamy 60 procent, w rzemiośle 48 proc. w bankowości 80 proc., handel drzewem 93 proc., zbożem 74 proc. Nieruchomości miejskie 50 proc. Są to cyfry ogólne, w poszczególnych województwach, potop przejawia się w następujących cyfrach: we Lwowskim, żydzi opanowali handel w 74 procentach. W Stanisławowskim, w 88 procentach, w Tarnopolskim 90 procentach, Kieleckie 70 procentach, Białostockie 80 proc. Łódzkie 62 procentach, Lubelskie 79 proc., Warszawskie 62 proc., Śl. Cieszyński 32 proc., Poznańskie 6 proc., Pomorskie 5 proc., Poleskie do 90 proc., Wileńskie przeszło 70 proc. Nowogródzkie 80 proc. Wołyńskie do 77 procent.

Szkolnictwo i zaw. wyzw.: izby adwokackie 60 proc., lekarskie 67 procent, handlowe 85 procent, szkolnictwo średnie przeszło 25 proc., wyższe około 30 proc. Poszczególne wydziały wyższych uczelni: prawo 38 proc., medycyna 49 proc., filozofia 42 proc., technika 13,4 proc. (15 procent żydom ewent. należy się, gdyż jest ich w Polsce około 15 procent) dentystyka 56 procent.

Kultura: prasa 60 proc., księgarnie nakładowe 25 proc., (co się tyczy księgarstwa, należy zwrócić uwagę, że Mortkowice, i t. p. przechrzty uchodzą za „katołyków” i ich przedsiębiorstwa zalicza się do chrześcijańskich), kinoteatry 95 proc., agencje 55 proc.

Z kolei przyjrzyjmy się, jak to żydzi reprezentują „godnie” wszelkiego rodzaju przestępczość, jak na gangrenę ludzkości przystało. I tak dezercja w wojsku — żydów 90 proc., uchylanie się od służby wojsk. 96 proc., działanie na szkodę państwa 89 procent, paserstwo, fałszerstwo i t. p. 98 procent.

Żydzi jednak nietylko przemysł, handel, rzemiosło opanowują, widzimy ich w rolnictwie, w którym jeszcze przed paroma laty, było ich: w Poleskiem 7.739, Nowogródzkie, — 4.795, Wołyńskie 5.626, Krakowskie 7596, Lwowskie 20045, Stanisławowskie 13.667, Tarnopolskie 7.445, Kieleckie 4.655, Białostockie 5903. Do dziś dnia ponad wszelką wątpliwość cyfry te podniosły się.

Tak to wygląda potop żydowski! Wchodzą tu w grę nietylko wartości materialne, żydzi nie o pieniądze tylko walczą.

Na dowód przytaczamy parę kwiatków:

Żyd dr. Kurt, w powieści swojej „Droga do Syjonu” powiada: **Nasze zwysły zwią we wszystkim, — nasz duch rządzi światem.**

Żyd prof. Graetz (Hist. żydów, zeszyt II str. 367) pisze o Börnem i Heinem **„W prawdzie zewnętrznie wyparli się żydostwa, ale tak jak walczący, biorą oręż i chorągiew wroga, aby tem pewniej weń uderzyć i tem zupełnie zniszczyć”.**

Cytat takich możemy przytaczać setki i tysiące — i będziemy.

Jak sami z powyższych cyfr zauważamy — **jesteśmy już dziś niewolnikami żydów, którzy rozzuchwaleni równo-uprawnieniem są tak nawni siebie i tak potężni, jak nie byli nigdy i nigdzie —**

Uświadomiwszy sobie grożące nam niebezpieczeństwo musimy podjąć walkę na śmierć i życie i prowadzić rozpaczliwą a energiczną obronę. — Do tej walki wzywamy całe polskie społeczeństwo a broń, którą możemy z nimi walczyć — to rozumny, so lidarny bojkot — to jedno zdoła podkopać ich potęgę i załamać pewność siebie — to jedno tylko może skłonić ich do opuszczenia granic Polski.

Całą siłą piersi wołamy do społeczeństwa — **Ratujcie Polskę!!**

Potop się zbliża!!

Mieczysław Szykowski.

Wawel w niebezpieczeństwie.

NIEPOKOJĄCE POSTĘPY ŻYDOWSKIE W KRAKOWIE. — 3/4 PARAFJI ŚW. PIOTRA I PAWŁA NALEŻY DO ŻYDÓW. — OKOŁO 80% ADWOKATÓW I 45% LEKARZY-ŻYDÓW. — OKOŁO 37% KONCESJONOWANEGO PRZEMYSŁU W RĘKACH ŻYDOWSKICH. — STATYSTYKA TEGOŻ PRZEMYSŁU.

Kraków, 12 stycznia 1931.

Nad Krakowem, prastarą stolicą Piastów i Jagiellonów, pełną nieocenionych pamiątek naszej wielkiej przeszłości, nad Wawelem, wspaniałą siedzibą naszych królów i grobowcem ich doczesnych szczątków, zawisło groźne niebezpieczeństwo.

Korzystając z przesilenia gospodarczego, naszego rozbicia politycznego, oraz naszej bierności i bezmyślności chytry żywioł żydowski cicho, niespostrzeżenie zagarnia w swoje polipie ramiona coraz to nowe dziedziny i połacie podwawelskiego grodu. Plac za placem, kamienica za kamienicą, przedsiębiorstwa za przedsiębiorstwem przechodzi w ręce żydowskie. Już 3/4 parafji św. Piotra i Pawła, bez pośredniej sąsiadki Wawelu, należy do żydów. Podobny los grozi ul. Szewskiej, Karmelickiej, Basztowej i innym.

Niedawno doniósł „Głos Narodu”, że na 328 adwokatów w Krakowie jest około 80 procent żydów, a na 660 lekarzy procent żydów wynosi około 45. W Kasie Chorych ordynuje 110 lekarzy, wśród których żydzi stanowią ponad 40 procent.

Nie lepszy stan w przemyśle, rzemiośle i handlu. Dziś rozpoczynamy druk statystyki koncesjonowanego przemysłu, z której okazuje się, że około 37 procent tego przemysłu zagarnęli już żydzi. Niektóre działy, np. antykwarnie i wyrób wody sodowej są prawie zupełnie przez żydów opanowane, w innych mają oni znaczną większość, np. w handlu starzyzną, przemyśle gospodnio - szynkarskim, wypożyczaniu książek itd.

Lecz niech cyfry mówią same za siebie:

Rodzaj przedsiębiorstwa	kat.	żyd.	Razem
1. Agencje prywatne	65	31	96
2. Agencje publiczne	6	1	7
3. Antykwarnie	1	13	14
4. Apteki	24	9	33
5. Czyszczenie obuwia	6	1	7
6. Dochodzenie roszczeń, powstających z umowy o przewóz towarów do zarządów kolejowych i innych zakładów przewozowych	3	3	6
7. Doróżkarstwo konne	248	56	304
Doróżkarstwo samochodowe	45	1	46
8. Drukarnie	20	11	31
9. Handel dziełami sztuki	18	13	31
10. Handel starzyzną	16	36	52
11. Informacje o stosunkach kredytowych firm oraz zdolności płatniczej przemysłowców i innych osób	2	7	9
12. Instalacje elektryczne	45	9	54
Instalacje gazowe	42	13	55
Instalacje wodociągowe	70	44	114
13. Kanalarstwo	4	1	5
14. Kominarstwo	28	—	28
15. Księgarnie	25	9	34
16. Litografie	6	1	7
17. Napełnianie flaszek piwem	3	5	8
18. Podkuwanie kopyt	16	2	18
19. Posługacze publiczni	45	1	46
20. Pośredniczenie w nabywaniu biletów podróży, ekspedjowaniu bagażu i ułatwianiu wszelkiego rodzaju udogodnień w podróży	1	—	1
21. Powielanie pism na maszynie	12	3	15
22. Prasy drukarskie	7	4	11
23. Przedsiębiorstwa pogrzebowe	7	1	8
24. Przemysł gospodni: a) hotele	11	12	23
Przemysł gospodni: b) domy zajezdne	4	6	10
Przemysł gospodni: c) lokale gier	10	34	44
Przemysł gospodni: d) pensjonaty	7	—	7
25. Przemysł szynkarski	240	286	526
26. Przewóz osób autobusami	12	9	21
27. Sprzedaż książek do nabożeństwa	16	4	20
28. Sprzedaż ruchomości w drodze przetargu (sale licytacyjne)	1	1	2
29. Sprzedaż wody sodowej	89	90	179
30. Wózki ręczne do rozwozu towarów	182	38	220
31. Wypożyczalnie książek	6	9	15
32. Wyrób aparatów radiotelefonicznych	1	—	1
33. Wyrób i sprzedaż broni i amunicji	3	—	3
34. Wyrób i sprzedaż truczyn, składników i przetworów do użytku leczniczego	28	22	50
35. Wyrób i sprzedaż wszelkiego rodzaju materiałów oraz przedmiotów pirotechnicznych i wybuchowych	7	—	7
36. Wyrób kapsulek żelatynowych	1	—	1
37. Wyrób kart do gry	—	1	1
38. Wyrób wody sodowej	2	19	21

Razem 1385 806 2191

Razem w procencie wynosi: kat. 63,22%, żyd. 36,78%, Razem 100%.

W następnym numerze podamy dalszą statystykę, dotyczącą rzemiosła.

B. Dobrowiast.

Artykuł konkursowy: Godło: JAN ŁAWINA.

Rozwój żydostwa w Polsce jego powody i środki zaradcze przeciw niemu

Rozwój żydostwa w Polsce nie jest zjawiskiem przejściowym, ani chwilowym przesileniem powojennym. Jestto systematyczny i celowy podbój gospodarczy, finansowany przez żydostwo amerykańskie, a mający na celu utwierdzenie finansowo i moralnie żydów w Polsce, kraju młodym, niezupełnie dobrze zorganizowanym, stało rządowym, i wyzyskiwanym na wszystkie strony.

Ofiarą żydostwa padła już większość miast dawnego zaboru rosyjskiego i austriackiego, a nawet, o zgrozo! Górny Śląsk, w którym kupiectwo już w dużej części zżydziało. Teraz żydzi wykupują już wsie (vide choćby okolice Krakowa). Za parę lat, jeśli ustawodawstwo w Polsce się nie zmieni, — będziemy krajem, w którym wojsko polskie i policja polska, będą bronić rozwoju ludu przeważnie żydowskiego (jak to będzie wygodnie!) gdyż kapitały, majątki, domy i wsie będą w rękach żydów. Ludność chrześcijańska będzie dalej ze spokojem ducha słuchała bredeń parlamentarnych i nieparlamentarnych wożnych pp. posłów Daszyńskich, Grynbaumów, Liebermannów, Rosmarynow i tp. o walce z kapitalizmem komunistycznej równości i tp. — nie wiedząc, że takie hasła głoszą się zwykle za pieniądze, i za dobre pieniądze.

Rozwój żydostwa w Polsce jest u-

stawowo przeprowadzany; mówię wyrażnie ustawowo, gdyż w Polsce istnieją rozmaite dziwne prawa (nigdzie indziej na świecie nie znane) — które rujnują mieszczaństwo i kupiectwo, i w ten sposób zmuszają je do masowej w dzisiejszych czasach sprzedaży domów, fabryk i tp. — Żydzi zaś wykupują je, bo płacą najdrożej, mając kredyt bezprocentowy w kasach żydowskich — podczas gdy kredyt chrześcijański jest droгим i nieodogodnym.

Ustawami popierającymi rozwój żydostwa w Polsce są następujące:

a) ustawa ochrony lokatorów — rujnująca właścicieli domów i zmuszająca ich do sprzedaży. Stąd większość domów a zatem prawie wszystkie sklepy w Krakowie są w rękach żydów. Jeśli zaś żyd jest właścicielem domu — to wiadomo, że u niego chrześcijanin sklepu nie wynajmie.

b) obarczenie podatkami kupiectwa i drobnego przemysłu. Podatki są tak wygórowane, że masowo zamyka się fabryki i sklepy, przemysł nie jest w stanie się rozwijać, i większość towarów zamiast produkować u siebie sprowadzamy z zagranicy, zwykle przy pomocy i pośrednictwie „naszych najserdeczniejszych”.

c) dziwna gościnność polska. W Polsce właściciel nie istnieje przymus meldunkowy. W ten sposób setki „mecherów” uciekając z Rosji so-

wieckiej znajdują uprzejme przyjęcie w Polsce, podczas gdy nasi robotnicy emigrują w braku mieszkań i pracy.

Rozpatrując kolejno te 3 punkty przechodzę do pierwszego z nich tj. do ochrony lokatorów.

A) Ochrona lokatorów.

Ustawę ochrony lokatorów znamy i cenimy wszyscy. Jest ona „zrenicą wolności” w Polsce, najdroższym prawem, które w skutkach daje się porównać jedynie ze staropolskim „liberum veto” i „pacta conventa”. Skutki jej są prawie analogiczne. Tak jak „pacta conventa”, zabraniają mieszczaństwu prawa kupowania ziemi, zniszczyły handel dawnej Polski, tak dzisiejsza ustawa ochrony lokatorów rujnuje właścicieli domów, — oddając całe miasta i sklepy w ręce żydów.

Ustawa o ochronie lokatorów jest niezmiernie dla ludności korzystną. Powoduje ona bowiem zjawisko, że 2/10 lub 1/10 część ludności mieszka zadarmo, i wyzyskuje pozostałe 9/10 przez odnajmowanie im lokali po b. wysokich cenach. Mówię tutaj zupełną prawdę, — o której każdy z czytelników może się w każdej chwili przekonać w każdej kamienicy, że lokatorzy, trzymający tzw. sublokatorów, każą im za możliwość tylko spania w danej izbie płacić ceny od 30 — 50 złp. miesięcznie. Jest rze-

rzę ogólnie wiadomą, że większość lokatorów — podlegających ochronie — uprawia handel mieszkaniami, sruwając ceny ich do lichwiarskiej wysokości, i powodując dla warstw uboższych poprostu niemożności znalezienia mieszkań. — **Za to do miast coraz więcej się garnie żydów, którzy mieszkają w brudnych norach i plugawią brudem swym całe ulice.**

Emigracja w Polsce jest i będzie konieczną potrzebą, nie powinna jednak być wędrowną narodów — którą dzisiaj widzimy w Polsce, gdyż dzisiaj element chrześcijański, zdrowy, silny, piękny i pracowity wędruje z kraju — a na jego miejsce przychodzi 10-krotna większość żydów głównie rosyjskich. Czy ta „wymiana” jest dla kraju korzystna — o tem wie każdy.

Teraz trochę o tem jak się kupuje domy. Jestto piosenka znana — mówi Jowialski — a więc słuchajcie.

Rozróżniam tutaj „varia” następująco:

1) właściciel domu ma np. wszystkich lokatorów przedwojennych. W takim razie płaci mu oni czynsze ustawowe b. niskie. (czynsz taki wynosi zwykle 30 złp. za duży pokój, 60 złp. za 2 pokoje z kuchnią i tp.) Podatki są zatem wyższe niż dochody więc właściciel musi dom sprzedać. Udaje się naturalnie do biura sprzedaży, i zwykle musi sprzedać temu, kto daje najwięcej. Najwięcej daje żyd, bo ma najtańszy kredyt — stąd żyd dostaje dany dom.

Czasem jednak właściciel upiera się, że chce dom sprzedać tylko katolikowi. Naówczas sprawa jest b. prosta. Żyd podstawi pośrednika chrześcijanina — od którego potem kupuje sobie dom z nadwyżką kilku set dolarów.

2) właściciel domu ma lokatorów nietylko przedwojennych i podlegających ochronie — ale dajmy na to — ma w swym domu wolny sklep lub mieszkanie, które chce wynająć. Zgłasza się jakiś najemca, czy lokator i właściciel u notariusza umówią, że czynsz będzie taki a taki. Lokator się wprowadza, i zwykle już zaraz po kilku miesiącach czynszu umówionego wcale nie płaci tylko zgłasza się do ochrony lokatorów o obniżenie czynszu. Następuje proces i rozprawa sądowa. Otóż sąd zawsze uznaje umowę notarialną za niebyłą — i naznacza czynsz, jaki mu się podoba, zawsze b. niski.

Sędziowie w Krakowie posługują się w stosunku do właścicieli domów formułką następującą.

„Pan ma rację, ale ustawa jest przeciwko Panu”. Jeśli zaś właściciel się na czynsz oznaczony nie zgodzi, lokator mieszka zadarmo i nic nie płaci.

Przechodzę teraz do sprawy opodatkowania przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych.

Wiadomą jest rzeczą w dzisiejszych czasach, że nikt, kto ma zdrowy rozsądek, nie powinien prowadzić sklepu, przedsiębiorstwa przemysłowego lub też co najgorsze fabryki: naraża się bowiem na krach finansowy, bankructwo, i stratę całego kapitału przy równoczesnej utracie zdrowia ze zmartwienia.

Każdy, kto chce założyć wytwórnię czy sklep musi walczyć z trudnościami lokalu. Lokali bowiem dzisiaj niema, a jeśli nawet są, — to można je dostać dopiero po sutem „odstępem” którego zawrotna wysokość zniechęca z pewnością większą część reflektantów. Jeśli zaś uparty człowiek wynajmie za odstępnem lokal — i zacznie pracować, to zostanie zaraz obłożony podatkami, ubezpieczeniami robotników, Kasami chorych, i tp. w taki sposób, że zyski jego będą minimalne, i przedsiębiorstwo opłacać się nie będzie.

Codziennie słyszymy o stagnacji i bankructwach nawet dużych fabryk: bezczynnie stają cegielnie, cementownie i t. p. Ludność emigruje z powodu braku pracy i Polska zamiast tworzyć sama jest rynkiem zbytu dla zagranicy. Ponieważ żydzi zawsze wola zajmować się pośrednictwem, niż być wytwórcami — stąd martwo ta przemysłowa kraj dla nich jest b. korzystna, bo nikt z nimi konkuruje nie może. Zalewają więc Polskę tandetą zagraniczną — którą się kupuje — to krajowe fabryki stoją lub też nie odpowiadają zapotrzebowaniom.

Przechodzę teraz do trzeciego punktu mej rozprawy, tj. do nadania obywatelstwa polskiego czynnikom w Państwie niepożądanym.

W miarę, jak nasza rdzennie polska ludność chrześcijańska zdziera siły w ciężkiej pracy w Niemczech, Argentynie — lub kopalniach Francji — widzimy w Polsce ciągły napływ żydów rosyjskich. Jak oni uciekają do Polski przez „zieloną granicę” — to już ich tajemnica. Smutnym jednak bardzo jest fakt, że oni b. łatwo w Polsce zyskują obywatelstwo.

Prymus bowiem meldunkowy w Polsce właściwie nie istnieje: stąd kraj nasz jest Eldoradem dla żydowskich szmuglerów, oszustów i sutenierów. Człowiek podejrzany w Polsce może ukryć się doskonale. Właściciel domu nie ma prawa żądać, aby w jego domu mieszkali podejrzani osobnicy. Owszem, każdy lokator na kartce meldunkowej może podpisać sam nazwisko właściciela domu, a potem już może trzymać w mieszkaniu kogo mu się podoba. W ten sposób w Polsce doszły do bajecznego rozkwitu bagna prostytucji i handel żywym towarem. Prostytutki tajnie meldują się często jako stenotypistki, fryzjerki, posługaczki i tp. — i potem w mieszkaniach uprawiają nierząd zupełnie bezkarnie.

Prostytucja w Polsce przybiera rozmiary strasliwej a handel żywym towarem kwitnie — i stanowi źródło olbrzymich dochodów dla żydowskich alfonsov.

Ukrócenie tego handlu i karanie surowe pośredników sprawiłoby wielkie straty finansowe żydom i uzdrowiłoby dobre imię Polski zagranicą.

Wymienione powyżej przyczyny przyczyny rozwoju żydostwa w Polsce. Rozwój ten jest finansowany

przez żydów amerykańskich — dostarczających swym rodakom pieniędzy na kredyt bezprocentowy.

Na kredyt ten można odpowiedzieć tylko b. tanim kredytem polskim. Jeśli zaś ludzie będą dalej wierzyć socjalistycznym bajdom o walce z kapitalizmem i tp. — to będzie to dowodzić ich niesłychanej głupoty — bo nigdzie na świecie tak dobrze jak w Polsce w dzisiejszych czasach — nie widzi się — jak olbrzymią potęgą jest kapitał. Niestety kapitał ten jest w ręku żydów, i służy obok innych celów do płacenia agitatorów, którzy głupim „gojom” zawracają głowę namawiając ich do strajków, kongresów i tp., co jest doskonałą wodą na żydowskie młyny.

Jak ukrócić rozwój żydostwa w Polsce. Można by to skutecznie, gdy by społeczeństwo nasze całe przejrzało i zażądało zmiany tych ustaw, które popierają rozwój żydostwa. Zmiany te w Konstytucji czy ustawodawstwie muszą być następujące:

1) podatki przemysłowe i handlowe od sklepów i przedsiębiorstw fabrycznych muszą być zmniejszone tak, aby te przedsiębiorstwa mogły się rentować. W ten sposób można będzie zakładać więcej sklepów i fabryk i konkurować z żydami nie tylko jakością, ale ilością sklepów — co jest b. ważnem.

Świadczenia pracodawców na rzecz pracowników — jak opłaty za ich ubezpieczenie, Kasy chorych i tp. powinny być zmniejszone.

2) sędziowie w sądach powinni służyć dobru Rzeczypospolitej i jej obywatelom — a nie ku ochronie lokatorów. Spory o czynsze, które dzisiaj przepełniają całą izbę adwokacką, powinny rozstrzygnąć się tak jak każda uczciwość i sprawiedliwość i przynajmniej rację sprawiedliwemu bez względu czy on jest lokatorem czy właścicielem domu. Formuła sędziów

krakowskich „Pan ma słusność, ale ustawa jest przeciwko Panu” jest hańbą dla uczciwych sędziów i terenem nadużyć dla wyzyskiwaczy.

3) ochrona lokatorów musi być stopniowo zniesiona, aby ludzie mogli budować nowe domy, i aby się one opłacały. — Ochrona może być znoszona w sposób dla mieszkańców jak najwygodniejszy, np. w ten sposób, że ustawą np. w roku 1931 znosi się ochronę lokatorów, którzy wynajęli mieszkania przed rokiem 914. Rozporządzeniem z roku 1932 znosi się ochronę lokatorów dla tych, którzy się wprowadzili w r. 1915 i tp. Wysokość czynszów powinna być obliczana od ilości pokoi — i w taki sposób, aby czynsze nie były za wysokie.

Dziedziczenie mieszkań powinno być zniesione — gdyż jestto absurd.

4) Umowa notarialna zawarta przez właściciela z lokatorem powinna być obowiązująca. Właściciele domów powinni mieć takie same prawa jak lokatorzy, i nie być przez sądy upośledzani, z tego powodu tylko że mają realności. Dzisiaj każda taka umowa jest uznana przez sędziego za niebyłą. — Jestto wielka krzywda i niesprawiedliwość.

5) pryms meldunkowy powinien być ostrym — a osoby podejrzane wydalane z granic państwa. Uzyskanie obywatelstwa polskiego powinno być utrudnionem — a dla żydów z Bolszewji — wykluczeniem.

6) na placówki zagraniczne przyjmować się powinno tylko Polaków-chrześcijań.

7) walka z handlarzami żywym towarem powinna być prowadzoną bez względu, a handlarzy karać powinno się doraźnie.

Każda z wyżej wymienionych reform podcięłaby egzystencję żydostwa w Polsce — i utrudniła jego świetny dotychczasowy rozwój.

„Za dużo podatków pobiera się od żydów”!

ŚWIĘTEJ CIERPLIWOŚCI ZABRAKNIJE ZE ŻYDAMI!

We warszawskim piśmie żydowskim „Najes” takie oto wynurzenie czytamy bezdennie zachłannej a bezprzykładnie bezczelnej duszy żydowskiej:

„Właściwie mówiąc, niema ani jednej dziedziny w życiu naszego państwa, gdzie żydzi nie byłiby pokrzywdzeni. Pobiera się od żydów za dużo podatków, nie dopuszcza się ich do robót publicznych, nie pozwala się im się pracować w niedziele etc. — Powstaje tedy pytanie: „czego mamy żądać”? Nasi posłowie wszak nie mogą przyjść do sejmu i do rządu z tak wielkim spisem! Zamiast tedy przyjść z tysiącami drobnych żądań, należy zgłosić jeden postulat: by prawa, zagwarantowane nam przez konstytucję, weszły w życie”.

I mówić tutaj do tego pokroju rasy jak nią jest żydowska. **Niemasz na**

całym świecie narodu, wśród którego żydzi większych zażywali swobód jak naród polski. Niemasz więc ludzkościowego, my byśmy nazwali słamazarnego, narodu w odnoszeniu się do żydów jak my Polacy. Zato od wdzięczają się nam pokazywaniem że bów i ciągłymi, nahałnemi wymaganiami.

Kiedy żydzi najczęściej okradają skarb Państwa, uchylając się od podatków, jakie płacić powinni, co im z wyjątkiem rzadkich wypadków uchodzi bezkarnie, to skarżą się na za wielkie pobieranie podatków. Kiedy w żadnym narodzie nie wolno naruszać spoczynku niedzielnego, to u nas pracując i kupując jawnie, skarżą się jeszcze, że im się nie pozwala w niedzielę pracować. Kiedy w żadnym państwie nie dopuszcza się, ich do robót publicznych i państwowych po

sad, co tylko w Polsce możliwe, z obawy, by nie zdradzali tajemnic urzędowych i nie wyzyskiwali ich dla swej i swych współplemieńców korzyści, to u nas psioczą na tę Polskę, która zaprawdę nie im macocha, a matka jest.

Nic to dziwnego. Uważają przecież że już nadszedł czas, by z biednych wzgardzonych pachciarzy mleka i dworskich faktorów przedzierzgnąć się w panów i batogiem nad nami, prawdziwymi włodarzami tej ziemi zapanować. **Już widzą dla siebie czas kiedy powinni po naszych grzbietach wsiadać na konie, i nam po karkach jeździć.**

Czy do tego jeszcze nie dojdzie, — przesądzać nie można. Przy naszej bierności, słamazarności, tchórzliwości, uczuciowości, tolerancji i ludzkości ten czas może być bardzo bliskim

Czy nowy przywilej dla żydów?

JAK DŁUGO TO BĘDZIEMY TOLEROWALI. — CZY NIGDY NIE OBUDZI SIĘ SUMIENIE SPOŁECZEŃSTWA? —

Nowela do ustawy przeciwalkoholowej z r. 1920 nie została wprowadzona w sejmie uchwaloną, nakazuje jednak zamykanie szynków we wilje wszelkich świąt, aż do drugiego święta rana i we wszelkie dni, poprzedzające święto i niedzielę o godz. 3-ciej pop. aż do rana godz. 10 dnia poświęconego. W ten sposób wszelkie szynki winny być zamykane przez pierwsze święto w Boże Narodzenie, Wielkanoc i Zielone Świątki.

Tymczasem w pierwsze święto Bożego Narodzenia, nasze szynki żydowskie zupełnie były pootwierane.

Na tę bezczelność żydoską, której surowym zastosowaniem przewidzianych kar poskromić nie umiemy, — oburzają się stale szerokie koła, obywatelstwa krakowskiego, które się jeszcze z wladczym charakterem żydów nad nami pogodzić nie potrafią.

Jeden z naszych czytelników donosi nam, że w tej sprawie interpelował w pierwsze święto pewnego posterunkowego, od którego otrzymał odpowiedź, że żydzi czynią to rzekomo

za pozwoleniem władz wyższych.

Nie wiem, ile w tem prawdy! Możliwe jednak, że sprawa rzeczywiście się tak przedstawia, że władze wyższe, nie wiedząc na jakiej podstawie przyznały żydom ten nowy przywilej Czy takie głoszenie odwiecznego wroga Polski, żyda jest racjonalne? Czy ono przyniesie Polsce korzyści? Czy można się pogodzić z takim lekceważeniem uczuć katolickich? Czy wolno władzom uchylać ustawy dla korzyści jednego odłamu społeczeństwa, który ponadto absolutnie na takie traktowanie go przez duńską reakcję nie zasługuje?

Oto pytania, jakie rzucamy, pozostawiając odpowiedź na nie naszym Czytelnikom. My zadowolamy się stwierdzeniem faktu, że pierwsze Święto Bożego Narodzenia zostało w Krakowie pogwałcone przez żydów. Czy to pogwałcenie ustawy nastąpiło za wiedzą władz wyższych czy bez niej, to nam obojętne.

A przecież władze nasze wyższe potrafią na głosy publiczne nieraz

być czule. Swego czasu biliśmy na gwałt w „Hasło Podwawelskie”, po nieważ koncesję na restaurację miał otrzymać żyd w promieniu mniejszym niż 100 kroków od zakładu Sióstr Urszulanek. Opierając się na ustawie alkoholowej przeciwstawialiśmy się udzieleniu żydowi koncesji, do czego władze, uznając słusność naszego postępowania, się przychyliły i żyd koncesji nie otrzymał.

Wobec tego wzywamy naszych P. T. Czytelników o każdorazowym doniesieniu wypadku, gdyby władze koncesji udzielić zamierzały na żydowską knajpę w promieniu mniejszym niż 100 kroków od sądów, szkół, kościoła, szpitali, kościółków. Jako wierni synowie Ojczyzny pragniemy stać na straży poszanowania praw i ustaw i przeciwstawiać się będziemy wszelkim zakusom na poczynienie w nich wyłomów na rzecz żydów, dopóki w społeczeństwie polskim nie zrodzi się opinia publiczna, która pod wieczną presją żydów, w niem zamarła.

Krakowiak Rozwadowski.

Źle bardzo się dzieje,
W naszym Rozwadowie.
Żyd się z goja śmieje,
Ze goj źle ma w głowie. —
W Sokole, Pań Klubie,
Czy też znów u Strzelca,
Wszędzie tylko wierzą
W żydoskiego cielca.
Rzemieślnik, urzędnik,
I żydek — to spółka —
Bo ich wszystkich zdobi,
Żydoska jarmulka.
A ojcowie miasta
W naszym magistracie —
Już na dobre chodzą
W żydoskim chałacie. —
Dzielnicy kolejarze
Szczycą się tą sławą,
Ze pijani leżą
U żyda pod ławą.
A nasze miłuskie
Panienki i panie
Urządzają schadzki
Z żydami przy Sanie.
Toteż nasz Rozwadów
Od żydów się roi,
Ma jak wszędzie w Polsce
Potop „szabesgoi”.

Kronika.

KALENDARZ TYGODNIOWY
Styczeń.

18. Niedziela: 2 po 3 Królach
19. Poniedziałek: Henryka
20. Wtorek: Sebastjana
21. Środa: Agnieszki
22. Czwartek: Wincentego
23. Piątek: Zaśl. N. M. P.
24. Sobota: Tymoteusza.

Żydzi Polskę uważają już
za swój kraj.

W żydoskim piśmie „Unzer Express” czytamy:

„Ministerstwo oświaty przeprowadza obecnie ankietę we wszystkich szkołach, zarówno średnich, jak i początkowych, odnośnie do języka macierzystego dzieci. Jestto częściowy spis językowy. W tej chwili powinniśmy stać na straży i prowadzić walkę na rzecz jidyszu. Walkę tę staczą musimy wszyscy — zarówno nauczyciele, jak i rodzice a nawet dzieci. Każdy musi pamiętać, że od aktywności samych żydów zależy los naszego języka”.

Jakaż to wymowna próbka bezczelności i arogancji żydoskiej. Więc ten krowi naród, te przybłędy, których jedynie Polska przyeła, gdy ich na całym świecie goniono, tak się już rozpanoszyli na polskiej ziemi, iż uważają, że nadszedł dla nich czas, — aby państwo ich wstrętny żargon na równi stawiało z językiem państwowym, którym jest i musi pozostać w Polsce polski.

My chcemy wierzyć, że to zarządzenie Min. Ośw. dotyczy zgoła czego innego. Chcemy wierzyć, że Min. Oświaty chce przeprowadzić statystykę, aby się przekonać, że zażydzenie naszych szkół i uczelni przez żydoskie siły nauczycielskie nie stoi w żadnym procentalnym stosunku z ilością żydoskich bękartów w szkołach. Chcemy wierzyć, że Min. Oświaty chce udowodnić, że niektóre Kuratorja Szkolne przekroczyły na punkcie sprzyjania żydom swe kompetencje, że takie Kuratorjum we Lwowie dawno przeciągnęło łuk cierpliwości polskiej, zażydzając szkoły bezpotrzebnie siłami nauczycielskimi żydowskiemi na szkodę sił nauczycielskich polskich.

Jeszczeby tego w Polsce brakowało, byśmy dzieci nasze może musieli posyłać do żydoskich hajderów, by tam się kształciły na tercjanów dla szkół i uczelni państwowych, w którychby niepodzielnie rządzyli żydzi i uczyły się wyłącznie żydzi.

Żydzi uczą szabesgoi rozumu

Żydowskie pismo „Moment” w swych uwagach o Nowym Roku pisze:

„Od kilku lat musimy zaraz po wieczorach sylwestrowych przypominać publiczności żydoskiej, że wieczór sylwestrowy jest właściwie świętem czysto chrześcijańskim a przeto jest rzeczą bardzo konieczną, bardzo głupią, a także bardzo szkodliwą zrobieńie żeń na gwałt święta żydoskiego. Komu to jest potrzebne? Ani żydzi ani chrześcijanie tego nie potrzebują. Chrześcijanie nicby nie stracili, gdyby rozmaite żydowskie Manie i Salcie siedziały w dniu tej uroczystości czysto chrześcijańskiej w domu, a żydzi z pewnością nicby nie straci-

Dzielnica żydoska w Wiedniu pod ochroną policji.

3000 POLICJANTÓW STRZEŻE DZIELNICY ŻYDOSKIEJ WE WIEDNIU. — HITLEROWCY GROŻĄ POGROMAMI.

Jak wiadomo słynny film na tle powieści Remarque'a: Na Zachodzie bez zmian, nakręcał żyd, z pochodzenia Niemiec, zamieszkały w Amery-

ce. Hitlerowcy chcieli podpalić kino, w którym film ten nakręcano, a gdy im się to nie udało, odgrają się żydom. Żydowskiej dzielnicy strzeże

więc 3000 policjantów. Gęsty kordon policji broni przejść do dzielnicy żydoskiej Leopoldstadt ze strony mostów na Dunaj.

Francuzi przeciw żydom.

FRANCJA ZAMYKA GRANICE DLA IMIGRANTÓW. — PROJEKT GODZI RÓWNIEŻ W ŻYDÓW, KTÓRY 5 LAT WE FRANCJI NIE PRZEBYWAJĄ. — ZNOWU POLSKA ZALUDNI SIĘ WYDALONYMI ŻYDAMI Z FRANCJI.

Paryż 10 stycznia br. Minister robót publicznych wniósł o zamknięcie granic dla imigrantów. Projekt jego godzi ponadto we wszystkich, którzy we Francji nie przebywają jeszcze lat 5. Projektowane są następujące ograniczenia:

1) Nie będzie się udzielać zezwo-

leń na pracę imigrantom, pracującym mniej niż 5 lat.

2) Osobom korzystającym z zezwoleń na pracę, zabrania się zmieniać zawód.

3) Z wyjątkiem turystów wszelka imigracja do Francji jest niedopuszczalna. — Osoby przebywające we

Francji nielegalnie będą deportowane.

Projekt ten zagraża tysiącom żydów, szczególnie z Polski, którzy w ciągu ostatnich lat osiedlili się we Francji.

Znowu Polska zaludni się żydoskimi wygnańcami z Francji.

Anglicy podstawiają żydom nogę.

MA POWSTAĆ KRÓLESTWO PANARABSKIE. — PALESTYNA MA BYĆ WYŁĄCZONĄ — NA RAZIE. NA CZELE PANSTWA MA STANĄĆ KRÓL IBU SAUD. —

Anglicy wymyślili nową pułapkę na poskromienie żydów. Rząd angielski postanowił utworzyć związek państw arabskich, w skład którego

mają wejść Mezopotamia, Hedżas, Fransjordania. Palestyna ma być rzeżkomo wyłączona. Później Anglicy znajdą sposób na połączenie Palesty-

ny z Panarabią i pozbędą się w ten sposób kwestji żydoskiej w Palestynie.

Koronę ma objąć Ibu Saud.

li na tem, gdyby ich synowie i córki nie wydawali ostatnich paru złotych, celem tańczenia na obcym weselu.

Brawo! Tym razem z tem żydowskim piśmidłem się godzimy. My waszych Salci, Mań, Rebek i Sabinekc wcale na naszych weselach i uroczystościach ani w święta widzieć nie chcemy. Lecz zlitujcie się żydzi! Miejcie litość nad naszymi szabesgojami, którzy głowy potracą, gdy ich nie będzie dolatywał w nasze święta wasz specyficzny zapach żydowski i zapach śledzia, cebulki i czosnku.

Więc pozwólcie waszym Salciom, Sabinciom i Rebekom pamiętać o zdrowiu naszych szabesgoi, na których już sam ich widok wpływa uzdrawiająco.

Bezczelność żydowskiej gazety „Folkscajtung”.

W radzie miejskiej miasta Warszawy żądali w czasie przedświątecznym żydoscy bundowcy, a więc skrajnie lewicowa partja, najwięcej z komunistami sympatyzująca, by miasto na rzecz bezrobotnych wyasygnowało 200 tys. zł. Żądanie to postawili oczywiście poza okno, by szare tłumy głodne ich usłyszały i uważały za dobroczników, chociaż są ich największymi wrogami. Wniosek ten odrzuciła rada miejska. Wobec tego pozwoła sobie żydoska „Folkscajtung” na taki kwiatuśzek:

— „Jestem głodny”. Jęć ten coraz częściej rozbrzmiewa na ulicach Polski. Gdyby wszyscy głodni całego krajueszli się na jednym placu i wydaliby okrzyk, to głos ich sięgnąłby nieba i całą Polskę zdjęłaby zgroza. Ale głodni nie krzyczą. Jęćją, błakają się i rzucają masami na wszelką szansę zarobienia paru groszy, padają na ulicach z głodu, popełniają samobójstwo, lecz wszyscy krzyczą. — A ci wszyscy od których zależy ukojenie ich głodu, siedzą sobie beztrudnie w swych bogatych gabinetach i mówią bardzo spokojnie, powściągliwie, filozoficznie o kryzysie światowym i jego przyczynach.

Oni, co lud nasz okradają od wie-

ków całych z mienia, ziemi i ducha, co na ich głowach jak szatani dotąd stoją, oni nagle ubierają się w skórę jagnięcia i krokodylowe łzy ronią nad niedolą bezrobotnych rzesz, jak gdyby nie wiedzieli, że ten kryzys gospodarczy na całym świecie, a więc i w Polsce, oni i tylko oni wywołali.

Takie to już to judaszowe plemię, co zawsze przystraja się w cudze cnoty, chociaż największe popełnia zbrodnie. Lecz Pan Bóg nie rychliwy, ale sprawiedliwy. Wówczas i przy zielonych stolikach na całym świecie o nich będzie mowa, dokąd ich wywiezie.

Niedziela i święta dni pracy dla fryzjerów żydów w Anglii.

Żydzi w Polsce mogą teraz krzyżać, że Polska to barbarzyński kraj, który najhanebniej gnębi żydów, bo w Anglii od 1 stycznia weszła w życie nowa ustawa, na mocy której wolno fryzjerom żydom pracować w niedziele i święta, o ile udowodnią, że w soboty mają swe fryzjerie pozamykane.

Żydzi atoli w Polsce, jeżeli zaczną nam Anglię stawiać za przykład, powinni o jednym pamiętać, że przeciętny Anglik do fryzjera żyda nie nójdzie, że przeciętny Anglik świętość niedzieli daleko sumienniej przestrzega, jak Polak, i że mu poczucie jego religijne na pozostawianie golenia się w niedzielę nie pozwala, że ustawa ta dotyczyć może jedynie żydów w portowej dzielnicy Londynu, gdzie się mieści przedpiekle żydoskie i gdzie golić będą chyba pijanych marynarzy obcokrajowców, gdyż w głębi Anglii żydów prawie niema.

Stawianie nam więc „postępowej” Anglii jako argument nie wytrzymuje krytyki i upada sam przez siebie.

Pełni rycerskość wobec żydów pomlatamy godnością narodową.

Wiemy, że jeden z najstłanniejszych kryminologów amerykańskich nazwał żydów „mózgiem zbrodni”. Wiemy, że na terenie Europy grasują bandy

międzynarodowych zbrodniarzy i włamywaczy, które prawie zawsze w swych szeregach posiadają żydów.

Lecz my Polacy, nie przeciwdziałamy temu, przeciwnie nawet dopomagamy do postawienia naszej narodowości w jak najgorszym świetle. Weźmy n. p. paszporty żydów do ręki. Zobaczymy w nich w rubryce nationalité (narodowość) zawsze polonais (Polak). Dlaczego to? Czy żyd jest Polakiem? Nigdy nim nie był i nie będzie. Dla czego więc nasze władze nie piszą tam juif polonais (żyd polski), albo juif, citoyen polonais (żyd, obywatel polski). Potem mamy, że co żydzisko jakieś we Francji lub Anglii przeskrobie zawsze się nazywa, że to popełnił Polak, bo tak przecież w paszporcie ma wypisane, chociaż od tego Polaka na pół klm. specyficznym czuć zapachem, jakim Pan Bóg obdarzył „naród wybrany”, aby go wszędzie mógł odnaleźć. Doszło już do tego, że utarło się w Anglii zupełnie przekonanie, że każdy Polak to żyd.

A my, a władze nasze temu nie przeciwdziałamy.

Lwów -- rajem synów Wszzechjudy

Przy. ul. św. Józefa 2 we Lwowie posiada warsztat blacharski żyd — B. Wagner, który dopiero przed kilku miesiącami jakoś się dotąd sprawadził. Niewiadomo, w jaki sposób sklep chrześcijański dostał się w ręce żydowskie, czy winę ponosi właściciel kamienicy czy też intrologator. Żyd ten rozsuchwalony, nie wiedząc czy gojów uważa za tak bardzo głupich, czy też myśli, że spokojni lokatorzy ulicy św. Józefa są głusi, że nie słyszą, jak on w największe święto kuje, aż się szuby trzęsą. Przechodnie jako też lokatorzy tego domu, zauważwszy to — wymyślali na żyda, inni wyrażali się, iż wolno w Polsce, jak kto chce, lecz ani jeden nie odważył się zwrócić na to uwagi posterunkowych.

Szczytem bezczelności tego żyda było, iż nie żenował się wcale, kuł i grzmocił w dniu św. Szczepana, jak również w Nowy Rok.

Spokojna dotąd nasza Lyczakowska dzielnica zażydza się w groźny sposób. Sklepy żydoskie wprost wyrastają z ziemi. Niestety nasi mieszkańcy Lyczakowa, co kiedyś postrachem byli dla żydów, nie szantują obecnie hasła: „swoj do swego”. Nie byłoby to tak trudnym zadaniem, gdyż posiadamy tutaj dość sklepów chrześcijańskich oraz sklepy miejskie, gdzie można towar tani i dobry otrzymać.

Byłoby to tem jeszcze pół biedy,

—: ZNANY ZAKŁAD KRAWIECKI —:
JÓZEFA NIŻNIKA
W KRAKOWIE PRZY UL. ŚW. JANA 14.
Wykonuje wszelkie roboty w zakresie krawiectwa wchodzące po cenach przystępnych,

Żyd przemawiał na uroczystości stoletniej rocznicy Powstania Listopadowego.

FIKCYJNE SPRAWOZDANIE Z GOSPODARKI MIEJSKIEJ. — ŻYDOSKA „CHWILA” ORGANEM RADY MIEJSKIEJ. — DROHOBYCZ BRNIE DALEJ W BŁOCIE ŻYDOSKIM.

Drohobycz, 14 stycznia 1931

Na naszą Radę Miejską rady niema. Ujarmiona przez wiceburmistrza Lejbę Tannenbauma, zapomniła już co się dla Polaka godzi a co nie godzi.

Mieliśmy tutaj również obchód stu letni Powstania Listopadowego, połączonego z wmurowaniem pamiątkowej tablicy w mury naszego ratusza. Koło naszych radnych Polaków jest już zupełnie zżydziałe. Głowa miasta, nasz nieśmiertelny Leoncio litewskie go pochodzenia, był na całej uroczystości nieobecny, gdyż z powodu przepracowania wypoczywa ciągle jeszcze na urlopie. Zresztą i on w pojęciu mieszczan jest tylko ogonkiem żydów.

Koło Polskie naszej Rady Miejskiej nie potrafiło w pośród siebie wybrać ani jednego swego członka, któryby się podjął przemawiać na uroczystości. Uprosil więc żyda Lejbę Tannenbauma, naszego koszerne go wiceburmistrza. Ten tydzień się do swego przemówienia przygotowywał i w dniu uroczystości całą swą mowę odczytał dość „gładko”. Podpadało tylko, że starannie omijał wyrażenia „Państwo Polskie” a stale mówił o „naszym państwie”. Widocznie Polskę uważa już za „echt” koszerne państwo żydowskie. Tego poniżenie atoli Koło naszych radnych polskich nie odczuwało, bo ono umie już tylko czuć po żydosku i natychmiast odczuwa, gdy się żydom dzieje krzywda.

W ostatnim czasie nasza zażydziała Rada Miejska wybrała widocznie swym organem urzędowym żydoską „Chwilę” lwowska, gdyż w tem piśmie w numerze z dnia 23 grudnia u. r. ukazało się sprawozdanie z posie-

dzenia Rady Miejskiej z dnia 17 grudnia u. r. Podniesiono, że galerję zappełniło mnóstwo obywateli, by się dowiedzieć jak właściwie się ma z gospodarką miejską, o której w mieście krąży tak wiele ujemnych wieści, jak również, czy rzeczywiście ma być ustanowiony komisarz. Galeria miała rzekomo oklaskiwać sprawozdanie o znakomitej gospodarce miejskiej, prowadzonej przez wiceburmistrza Lejbę Tannenbauma. Ta zgromadzona na galerji „chewra” składała się z samych szynkarzy Palestyńczyków, ze sztabsgwardji naszego koszerne go wiceburmistrza, i faktycznie oklaskiwano, lecz nie gospodarkę miejską, ale wiadomość, udzieloną im przez ich wodza żydoskiego p. Lejbę, że opłata szynkarska na rok 1931 została żydom przez magistrat o 50 proc. zmniejszona.

Nasz koszerne go Lejba miał zamiar podstępem całą Radę Miejską sobie kupić, i w tym celu odważył się wystąpić ze swą „zajmującą” mową wobec całej Rady, chwalać się uczciwą pracą w magistracie aby przygotowany akt, przez klikę żydoską ułożony, podsunąć radnym do podpisu, by w ten sposób otrzymać uznanie pisemne, że dobrze rządzi miastem. Nie udało mu się to atoli zupełnie. Wprawdzie żydzi ze swoimi szabesgojami skłonni byli tak postąpić, lecz w kilku Polakach, co się w sytuacji zorzetowali, obudziło się sumienie i dyplomatycznie swego podpisu odmówili.

Koszerne nasz wiceburmistrz tak został tem zaskoczony, że musiał swój akt wycofać i schować do swego biurka do następnego posiedzenia. Sprawozdanie w „Chwili” opiewa, że referent komisji kontrolującej

i rewizyjnej, p. dr. Winnicki, znalazł gospodarkę miejską w zupełnym porządku. Czy tak? My, mieszcuchy, innego jesteśmy zdania. My zapytujemy tego pana, w jaki sposób się przekonał, że gospodarka jest w porządku? Może sławnym drohobyckim systemem?

Ciekawe jest również twierdzenie, że trzyletnia gospodarka p. Lejby jest celowa i że ani grosza nie wydano na marne. My zaś twierdzimy, że gospodarka jest rozrzutną, nie ekonomiczną, bez poczucia oszczędności, prowadzoną ponad możność, bez stosunku do naszych sił finansowych i gospodarczych, wprost niekorzystną dla miasta i Państwa. Czyż to może być celowe i racjonalne, jeżeli urzędnik katolik za pracę całodzienną, czasem do godz. 10 wieczór, otrzymuje wynagrodzenie 150—180 zł. miesięcznie, a żydzi a la Lichtensteiny i inni daleko większe pensje, a p. Lejba 600 zł. i spaceruje po mieście i czeka na wodę z wodociągów? Prócz tego czy potrzeba czy nie jeździ sobie na przewietrzenie do Uroża, a za każdą przejażdżkę pobiera djeży po 25 zł. Przecież to chyba jest dostateczny dowód lekkomyślnej i rozrzutnej a demoralizującej gospodarki.

Takich przykładów mamy więcej, daleko więcej. Na końcu pytamy, gdzie nasz pierwszy asesor p. dr. Ilnicki, który jest referentem spraw rachunkowo - gospodarczych? Możliwe, że nie miał odwagi w podobny sposób zdawać sprawozdanie jak dr. Winnicki.

Z dalszemi rewelacjami wystąpimy jeszcze, lecz w „Hasle Podwawelskim” nie w „Chwili”.

Mieszcuchy.

gdyby nam znakomity nasz „nieprzyjemny bez kija”, dyrektor naszego przybytku sztuki, p. Czapelski tak teatru nie zażydzał. Strach co się tam dzieje. Wszędzie żydzi i żydzi. Najgorzej w orkiestrze. Grają tam takie pospolite grajki rosyjskie, żydzi komunizujący, słowem zbieranina, która nie umie cenić godności swej. Ci muzycanci bagatelizują sobie sztukę, bo zajmują aż dwie posady, by się tylko utrzymać na powierzchni.

Stanowczo tego się p. Czapelski w Poznaniu nauczyć nie mógł. Dobrze więc zrobił, że dał stamtąd drapak, bo tutaj „wśród swoich kochanych ludzi” może chodzić napuszony, jak paw i każdemu chuchać w oczy: „ta, widzisz, co ja za wielki pan, jakie mam kepele”.

Po chlubnej przeszłości i nasz teatr pod Dyrekcją takich szabesgoi schodzi na psy. Czyż tego to kochane miasto Lwów nie widzi?

Saska kępa.

—:o:—

Z życia żydoskiego obrazek niecodzienny.

Żył przed wojną w mieście Łodzi przy ul. Brzezińskiej, pomocnik fryzjerski, Dawid Kriker, żyd, który poślubił Chanę Milbron. Kiedy wojna wybuchła miał już trzyletnią córkę. W czasie wojny powodziło mu się źle. Postanowił zatem wyjechać w świat, by się dorobić majątku. Wyjechał i słuch po nim zaginął. Krikerowa sądziła, że stracił życie w zawierusze wojennej jako szpieg.

Kriker tymczasem na drodze nielegalnej dostał się do Pol. Ameryki i założył wielki dom publiczny. Żywy towar importowali mu agenci z Polski. Dorobił się olbrzymiego majątku. Stał się zachłannym, pokłócił się ze swymi agentami, którzy z nim zerwali „stosunki handlowe”, a świeże „polacca” dostarczali jego konkurentowi. Spotkała go z ich strony szatańska zemsta.

Dwaj z jego agentów przybyło do Polski a dowiedziawszy się, że Kriker ma żonę i córkę, która liczyła już lat 18, wykonali swój plan. Jeden z nich, żyd oczywiście, Birnbach ożenił się z Krikerówną. Po ślubie wyjechał do Ameryki i w Buenos Aires sprzedał Birnbach swą żonę do domu publicznego, konkurencyjnego Krikerowi. Po pewnym czasie powiadomili o tem drogą okrężną Krikerowi. Zrozpaczony Kriker udał się do domu konkurencyjnego, postanowiwszy że wszelką cenę córkę z niego wykupi. Pomiędzy nim, a jej mężem przyszło do bójki. Córka jego zasmakowała już w tem rozwiązaniu życia i w czasie bójki, nie wierząc, że to jej ojciec, stanęła po stronie swego męża. Wówczas zrozpaczony Kriker rzucił się na nią z nożem i zażgał ją na śmierć.

Wkroczyła policja i osadziła ojca-mordercę córki we więzieniu.

Z więzienia wysłał nieszczęsny ojciec, który tyle dziewcząt miał na sumieniu aż go sprawiedliwość dosięgła przez własną córkę, telegram następującej treści do swej żony w Łodzi:

„Staraj się o podjęcie majątku mego, składającego się z gotówki i nieruchoomości, jeżeli nie zostaną skazani śmierć to popełnię samobójstwo”.

Tak wydała się cała historia. Znacomite tło do filmu, ilustrujące moralność i etykę w życiu żydowskim.

—:o:—

Sprzedawczykostwo w Krakowie.

Pod powyższym nagłówkiem zamieściliśmy w nr. 2 „Hasła Podwawelskiego” na 11 stycznia 1931 r. wiadomość, jakoby współwinnym, że w kamienicy przy ul. Długiej 16 zagnieździła się firma żydoska „Ojcowianka” Szymona Michnia, był radca p. Kuczyński, właściciel kamienicy.

Zauważyliśmy informacji człowieka kompetentnego, znanego nam dobrze ze swego antyżydoskiego usposobienia. Niestety i nasz informator pomylił się co do osoby właściciela rzeczowej kamienicy.

Pan radca Kuczyński był właścicielem tej kamienicy. Jednakże już przed 12 laty przepisał rzeczoną kamienicę na rzecz i wyłączną własność córce Zofji, żonie dr. med. Stefana

Krułowskiego, majora W. P. Wyłączną zatem właścicielką tej kamienicy jest pani doktorowa, majorowa Krułowska. Ona rządzi, ona czynsze odbiera, ona z mężem administruje kamienicą i wynajmuje lokale nie pytając o zdanie, ani o zezwolenie ojca swego p. radcy Kuczyńskiego.

Z jej też zezwoleniem odstąpiła pani Salomea Bychowska sklep swój wraz z całym urządzeniem za kilka set dolarów żydowi Szymonowi Michniakowi na handel z nabiałem. Pan radca Kuczyński jest zatem całej tej transakcji nie winien a całe odium spada nie na niego, lecz na panią majorową, dr. Krułowską, córkę jego, co niniejszem stwierdzamy, rehabilitując pana radcę Fr. Kuczyńskiego.

Tyle w imię prawdy czujemy się w obowiązku sprostować. Jednakże jednemu oprzeć się nie możemy, wynurzyć żal, jaki czujemy do pani majorowej, dr. Krułowskiej, iż nie pomyślała naprzód, jakie następstwa za sobą pociągnie jej zgoda za odstąpienie przez p. Salomeę Bychowską sklepu żydom.

Spółczeństwu wyrządziła krzywdę, sobie szacunku nie przysporzyła, a ojcu swemu przyczyniła niepotrzebne zmartwienia. „Hasło Podwawelskie” nie na to istnieje, by błędy i uhybienia nam krzywdę przynoszące pomijało milczeniem dla tego tylko, że ten czy ta stoją na tym a na tym szczeblu hierarchji społecznej, lecz by zło tępiło bez względu na to, kto je popełni. Tej zasadzie pozostaniemy wierni.

Budzi się opinia publiczna.

Istnieje w Krakowie — Zabłociu fabryka mydła E. Smiechowski. Jak wszelkie prawie fabryki i przedsiębiorstwa w Polsce, zatrudnia firma ta jako podróznującego żyda Vermoutha. Kupcom naszym katolickim ten sposób postępowania katolickiej zresztą firmy, się nie podoba, bo z kół kupieckich nadesłano nam następujące pismo:

„Kupcy chrześcijańscy w Krakowie zwracają się za naszym pośrednictwem do fabryki mydła pod firmą E. Smiechowski Kraków—Zabłocie, o nieprzysyłanie im ajenta p. Vermoutha (żyda), tylko chrześcijanina, bo czują się tem bardzo obrażeni w swych uczuciach narodowych i religijnych”.

Brawo! Nareszcie zdrowy odruch budzi się pod względem narodowym

wśród kupiectwa naszego. Nie dość atoli firmę tę pouczać za pośrednictwem „Hasła Podwawelskiego” o jej obowiązkach. Trzeba to uczynić wprost, by wiedziała, że to nie przelewki. W każdym razie odruch ten kupiectwa naszego witamy, jako pierwszy odruch budzącej się opinii publicznej.

—:o:—

Zachęcamy w dalszym ciągu Szan P. T. Pre-numeratorów i przyjaciół do wzięcia udziału w „UDZIAŁOWEJ SPOŁECZNEJ WYDAWNICZEJ” jaką zakładamy.

Bliższe szczegóły podane w numerach poprzednich. Podpisane deklaracje prosimy nadsyłać do Redakcja „Hasła Podwawelskiego” Kraków, ul. Stolarska 6.

L. rejestru członków

DEKLARACJA

Niniejszem zgłaszam swój udział do Spółki Wydaw. „HASŁO PODWAWELSKIE”

Imię i nazwisko przystępującego.....

Miejsce zamieszkania ulica i Nr.....

Zgłaszam ilość udziałów.....

Kwotę zł.....

Data..... Podpis.....

Orgje nocne w żydoskim domu lokatorskim.

W Krakowie domów publicznych utrzymywać nie wolno. A jednak są one po domach prywatnych i to głośno. O jednym z nich należy koniecznie pomówić publicznie, gdyż wszelkie doniesienia, zażalenia nie odnoszą pożądanego skutku.

W Dębnikach w Rynku pod l. 11, w rzeczywistości żydówki Salomei Wedler, zamieszkującej przy ul. Kościuszki 55, znajduje się na I piętrze 7 wolnych ubikacji, składających się z 2 mieszkań jedno o 3 pokojach i kuchni, drugie o 2 pokojach i kuchni. Ubikacje te podnajęte zostały przez samych kawalerów, i to: szewców, szoferów, studentów, którzy w zajmowanych kawalerskich pokojach urządzają sobie bachanalje i lesbijskie noce z kobietami, ku zgorszeniu wszystkich lokatorów tego domu.

NOCNE ORGJE I NOCNE KONCERTY.

Od godziny 10 w nocy rozpoczyna się wesoły koncert na harmonijce, przy którym wesołe pary tańczą i śpiewają, przyczem szewcy kują w takt na butach aż do samego rana, odbierając sen ludziom, pragnącym wypoczynku po całodziennej pracy. Wesołe towarzysze nocnych hulank i wesołe córki Korvntu nie gardzą Bachusem, lecz opijają się aż miło, a swe potrzeby załatwiają z ganku na podwórze i po sieniach kamieni-

cy a nie rzadko jeżdżą nawet do Rygi.

GDZIE JEST POLICJA OBYCZAJOWA

Mimo kilkakrotnych doniesień ze strony lokatorów do policji, i magistratu, żadna policja obyczajowa domem tym się nie zajęła. Właścicielka domu zaś na wszelkie skargi odpowiada: „jak się komu nie podoba, niech się wynosi, bo ja chcę mieć dom wolny. Doszło do tego, że tych sublokatorów kawalerów podjudza przeciw lokatorom, aby sobie z nich nic nie robili, by postępowali żywnie jak im się podoba.

Nocne te harce marcowych kotów zwiększają się na takie zachęcenie ze strony właścicielki domu, żydówki. Niech tylko jeden z tych dobrze wychowanych młodzieńców przyprowadzi ze sobą kobietę, to zaraz przy jaciele i znajomi tłumnie się u niego schodzą, a dnia 6 b. m. zeszedł się nawet pluton żołnierzy, którzy z kamienicy zrobili koszary. Często się zdarza, że pomyła się te łase na wdzięki kobiecie gałatki w drzwiach i przeważnie napastowują panią Kondratową, matkę kilkorga dzieci. Gdzież tutaj bezpieczeństwo w tym domu? Czyż miasto temu kres położyć nie umie czy nie chce.

Nadmienić należy, że o oświetlenie klatki schodowej wieczna tutaj

panuje wojna. W r. 1929 zabiła się na schodach, prowadzących do suterenu i piwnicy, pewna kobieta; nie było tam światła. Dopiero wówczas zawiła się komisja, która w domu tym nakazała zainstalować światło elektryczne i nakazując klatkę schodową oświetlać dzień i noc.

W tych dniach przybył atoli syn żydówki Wedlerowej i objaśniał, że lampa ma się świecić przez cały dzień, lecz z chwilą oświetlenia lampy na schodach górnych, należy światło, oświetlające sutereny zgasić. A po godzinie 10 wieczór mają wszystkie światła być zgaszone. Ledwo ten odszedł, przyszedł przodownik policji, który znów pouczał, że Komisja w Magistracie wydała nakaz świecenia bezustannie w dzień i w nocy.

I tak wciąż w koło Macieju. A tym czasem lokatorzy tego domu nie mają ni spokoju ni bezpieczeństwa.

Do Pana Starosty Grodzkiego apelujemy, by łaskawie zechciał się zająć stosunkami w domu żydoskim przy Rynku w Dębnikach pod l. 11. To, co się tam dzieje, urąga moralności publicznej, zakłóca spokój nocny mieszkańcom, grozi im każ nielewkie noce niebezpieczeństwem i dlatego zawczasu temu zaradzić należy, a nie wówczas, gdy stanie się wypadek.

W imieniu lokatorów domu powyższego **Wtajemniczony.**

Otwarcie Kursu Urządzania Wystaw Sklepowych w Krakowie.

W niedzielę 4 stycznia 1931 r. o godzinie 10.15 przedpołudniem w sali Muzeum Przemysłowego w Krakowie nastąpiło uroczyste otwarcie „Kursu Urządzania Wystaw Sklepowych”.

Imieniem Krakowskiej Kongregacji Kupieckiej powitał zaproszonych gości i przybyłych słuchaczy radca dr. Kuhn. W przemówieniu swem podniósł żywotność Krakowa i wyprzedzające stanowisko i „Piękno wystaw sklepowych to piękno ulicy”. Kraków, szczególną musi na to zwrócić uwagę, że w związku na pierwszorzędne stanowisko turystyczne. Od opinii wydanej przez obokrajowców przybywających do Krakowa, zależy nawet później propaganda zagranicą. Po powitaniu przemówił prezes p. Kwintkowski imieniem Izby Przemysłowo-Handlowej, którą poatem reprezentował mż. Mianowski, dyr. Izby Przemysłowo-Handlowej. Między innymi przypomniał, że to nie dalekie czasy, gdy wystawy sklepów krakowskich były brudne, zakurzone i raz na rok zmieniane. Czasy się jednak zmieniły — przeto życzy słuchaczom jaknajlepszych wyników.

Następnie jako delegat Kuratorium Okręgu Szkolnego Krakowskiego zabrał głos naczel. szkół p. Misky. Zwrócił uwagę, że Kuratorium zajmuje wobec tej inicjatywy Kupców Krakowskich jak najprzychylniejsze stanowisko. Kraków daleko jeszcze stoi od postępu miast na zachodzie przeto każda inicjatywa zdążająca do wzniesienia i podniesienia jego żywotności spotkać się musi z uznaniem.

Z kolei do zebranych przemówił przyszły wykładowca, fachowiec reklamy p. prof. M. Jędral i przedstawił w zarysie plan kursu, omawiając przy tem znaczenie wystawy w praktyce życia kupieckiego.

Między przybyłymi gośćmi na uroczystości otwarcia kursu, byli obecni p. inż. Tor, Dyr. Muzeum Przemysłowego, p. Jakubowski, Prezes Krakowskiej Kongregacji

Kupieckiej oraz Radca Szarski, Rab. Bili-kiewicz i t. d.

Wykłady odbywać się będą we środy, piątki od godziny 8—9-tej i w niedzielę 10—11 przedpołudniem. Po ukończeniu kursu, egzamin i świadectwa. Wpisy przyjmują w dalszym ciągu Biuro Krakowskiej Kongregacji Kupieckiej, Rynek Główny, Pałac Spiski 34. od godziny 9—1 i 4—7.30 popołudniu.

OBIĘG PIENIEDZY W POLSCE wynosi 1,568,600,000 zł.

NAJWIEKSZA GMINA ŻYDOSKA W POLSCE PRÓCZ WARSZAWY jest gmina lwowska, licząca 80.000 dusz. Zarząd atoli tej gminy, nic nie robi, toteż żydzi pytają po swych pismach: czy jest Kahał żydoski we Lwowie, czy go niema.

NOWY SPOSÓB OKRADANIA SKARBU PAŃSTWA obmyślił żydzi w Łodzi.

Władzom podpadło, że bardzo wiele tytoniu niemieckiego pojawiło się w mieście. Zaczęto śledzić i wykryto u żyda Goldmanna przy ul. Głównej, że zapas lalek, pochodzących z Niemiec, wypchany był tytoniem. U Goldmanna skonfiskowano tylko 400 kg. tytoniu.

STRAJKI GÓRNIKÓW — PRZYNOŚI NAM NOWY ROK. Wybuchły one na niemieckim Górnym Śląsku, w Zagłębiu Ruhry w Niemczech i Anglii.

EMIGROWAŁO ŻYDÓW Z POLSKI DO PALESTYNY w r. 1929 osób 2372, w r. 1930 osób 3081. Dobrego im wszystkim powodzenia, byle do nas nie wrócili.

PRZEZ WADLIWE URZADZENIE PIECA PIKARNI ŻYDOSKIEJ SPŁONEŁO MIASTECZKO. W pow. sieradzkim w miasteczku Złoczów powstał od pieca piekarskiego Szmula Woikowicza pożar, który w

PIERWSZORZĘDNY ZAKŁAD POGRZEBOWY
„CONCORDJA”
JANA WOLNEGO
PL. SZCZEPANSKI 2. — TEL. 103-21
urządza pogrzeby od najdroższych do najwspanialszych, przeprowadza ekshumacje i przewozy zwłok do wszystkich krajów.
Mniej zasobnym daleko idące ustępstwa.

mgnieniu oka objął całe miasteczko. W pożarze zginęło trzech żydów.

ŻYDOSKA GOSPODARKA. W Horoden ce nastąpił w łaźni rytualnej wybuch kotłowy. Ofiarą wybuchu padło 11 osób, a kilkanaście zostało ciężko poparzonych. Władze stołeczne przeprowadzają ścisłe dochodzenia.

PO ŚMIERCI KAZAŁA SIĘ PRZEWIEZĆ DO POLSKI żydówka polska Goblewa, rodem ze Lwowa. Żydzi mogą teraz krzyżować: patrzcie Polacy, jak my przywiązani do rodzinnego kraju. Nawet po śmierci tęskniemy za Polską.

EMIGRACJA ROSYJSKA PRZYGOTOWUJE SIĘ DO BOJU z bolszewikami. — Głównodowodzący gen. Miller dokonał przeogładu w Jugosławii i Bułgarii swych wojsk i oświadczył, że niebawem wyruszy do boju.

WILKOM NA POŻARCIE rzucili włościanie ukraińskiej wsi Tobotówka bezbożnika, który przybył do wsi w Boże Narodzenie, by wśród dzieci szerzyć walkę z Bogiem. Włościanie zabili go i rzucili zwłoki wilkom na pożarcie.

ŻELAZNA GWARDJA W RUMUNJI POSIADAŁA tajne arsenaty, które wykryto w Janach, Czerniowcach i Kimpolungu. Na czele tej antysemitycznej organizacji stał Codreanu, którego aresztowano.

KANCLERZA BRUNINGA, KTÓRY OBIECZAŁ pograć polskie dla podniesienia ducha w ludności niemieckiej, przyjmują wszędzie wołaniem: „precz z kanclerzem głodowym”. Niemcy kroczą ku anachji.

NIEMCY SA KRAJEM KRWAWYCH PORACHUNKÓW OBECNIE. Stale walczą tam Hitlerowcy z komunistami i socjalistami, przyczem padają liczne ofiary.

NAŚLADOWCĄ ABRAHAMA został w Berlinie cierpiący na obłąd religijny sekretarz katastrofalny Paweł Schätzke. Zarządną brzytwą swego synka i zameldował w policji, że dokończył ofiary Abrahama.

ŻYDOSCY WŁAMYWACZE wykradli w Buklesli w największym sklepie jubilerskim klejnotów za z sobą 2 miliony franków.

AKADEMICY ŻYDZI WE FRANCJI — przesyłają swych współwyznawców przed przybywaniem na studia do tego kraju, z powodu złych warunków gospodarczych! Prawda tkwi w czem innym. Profesorowie żydów lekceważą.

BEZROBOCIE W ANGLI WZROSŁO DO 2.643.123 osób.

100.000 IMIGRANTÓW zostanie wydanych ze Stanów Zjednoczonych. Znowu Polskę zaleją pejsaci „Polacy”, wydaleny z Ameryki.

Rozwadów pod panowaniem królewiatek żydoskich.

DROHOBYCZ I ROZWADÓW JEDNE MAJĄ BÓLE. — BEZMYŚLNOŚĆ GMINY KATOLICKIEJ PRZY ODDANIU PLACU NA RZEŹNIĘ. — ŚW. MIKOŁAJ ZAKUPIŁ PODARKI TYLKO U ŻYDÓW. — KILKA PAŃ Z POWODU TEGO WYSTĄPIŁO Z KOMITETU PAŃ.

KRÓLEWIĘTA DROHOBYCZA I ROZWADOWA Z CZASÓW JUDEOPOLSKI.

Nasze miasto kubek w kubek dzie li ten sam los, co miasto Drohobycz. Obydwa te miasta toczy ta sama choro ba. Mają kosztownych wiceburmistrzów, którzy trzęsą miastem jak własnym folwarkiem a obywatelami jak uległkami. Kiedy kiedyś nastąpią tak dla Drohobycza jak i dla Rozwadowa lepsze czasy, to będzie trzeba obydwóch tych „dobrodziejów” miast umieścić w jakimś panoptikum z napisem:

Nasz kosztowny wiceburmistrz Berrek Reich zrobił się po ostatnich wyborach niezwykle wesoły. Gdy idzie przez miasto niby doża wenecki, to stałe pośpiewuje sobie, i mruczy jak kot nad spodkiem mleka i nielewkie nie tańczy na naszych kocich łbach „majufesu”. Zadowolony widocznie z interesów, tych, które załatwia i tych które go oczekują. Żydzi bowiem opowiadają sobie na ucho, że ma otrzymać nową koncesję, tym razem na sól. A podobno i krzyż zasługi go oczekuje za położone wobec swych współwyznawców wielkie zasługi.

Śluszenie mu się nowa koncesja należy! Ma wielką rodzinę, to też każdej swej latorośli powinien zabezpieczyć jedną na wypadek, gdyby mu się noga powinęła. Krzyża zasługi także zazdrościć mu nie będziemy. Przecież swoim wpływem stworzył te szeregi „szabesgoi”, co dziś u chałata mu się wieszają i natrętne muchy od jego promieniejącego oblicza odganiają. Ma w nich wiernych nad wyraz niewolników.

Gmina katolicka, na której czele stoi „szabesgoj” p. Serwacki uchwała oddać żydom plac, własność gminy, za 3 zł. od m² pod budowę żydoskiej rzeźni. Mamy wprawdzie za miastem rzeźnię miejską, lecz żydom od niej za daleko. Goje nie mają „plafusów”, więc łatwiej mogą do niej chodzić.

Podziwiać trzeba bezmyślność gminy katolickiej, że właśnie ten plac żydom pod budowę rzeźni oddała.

Leży on w czysto katolickiej części miasta, położony jest niżej poziomu Sanu. Potrzeba najmniejszego deszczu — a potop tam natychmiast. Dawniej, gdy to było jeszcze błoniem, stała tam woda. Dopiero na usilne prośby ludności rozparcelowano te błonia, i zabudowano tak gęsto, że jeden pożar a wszystkie budynki pójda z dymem. Plac ten musiano nawozić ziemią, by przynajmniej podczas lata nie stać we wodzie. Teraz przyjdzie tam żydoska rzeźnia. Brak tam kanalizacji, to też można sobie wystawić, jakie zdrowotne będą w czasach upałów wyziewy i zaduchy.

Ludność, oburzona też do najwyższego stopnia z tej bezmyślnej transakcji, tak szkodliwej dla zdrowia chrześcijan, nie pozwoliła na odmieszenie komisji, tego placu i wniosła protest do Wydziału w Tarnobrzegu.

Mieliśmy tutaj także św. Mikołaja, a jakże. Komitet Pań urządził zbiorczą uliczną na ten cel. Przyniosła jak na Rozwadów dużo, bo blisko 200 zł. Za te pieniądze kupiono materje na sukieniczki, pończoszki, i t. p. rzeczy. Podczas rozdawania podarków widać było po św. Mikołaju oburzenie, tylko djabeł wesoło ogonem machał z wielkiego zadowolenia. Okazało się, że Zarząd Komitetu Pań zakupił wszystko u żydów. Zbojkotowano p. Jaworską, która ze wszech miar godną jest poparcia, a udano ła się do żydów. Niektóre z pań, co jeszcze poczucia narodowego nie zatraciły wystąpiły z komitetu, czując się do żywego obrażone.

Cześć im za to!

Puryc z nad Sanu.

DO
REDAKCJI
„HASŁA
PODWAWELSKIEGO”

KRAKÓW

ul. Stolarska 6.

Druk

Ostatnie wiadomości z prowincji.

Z Brzozowa.

Piękne kwiaty na żydowskiej łące.

Brzozów — małopolska góra Syonu, doczekał się wreszcie pięknych kwiatów, wyrosłych na gruncie żydostwa i szabesgojstwa. Sprawa elektryfikacji miasta wydała już swój plon. Pisałem swego czasu o tej łwie na łamach jednego z numerów „Hasła Podwawelskiego”. — Elektryfikację Brzozowa dzięki Seelenfreundowi przeprowadziła firma „Siemens”, a kosztu miały wynosić okragło 200.000 zł. Z dwunastu tysięcy zrobiło się jednak czterysta, a gmina nie mając gotówki na pokrycie kosztów wystała weksle. Termin płatności upłynął, a gmina nie wypłaciła i firma „Siemens” zagroziła procesem, który według ogólnego zdania, nastąpić musi. I kto temu winien? Czyba nie burmistrz, który chcąc ratować honor miasta, uwija się, jak w opałach i poci się nad wysystemem sposobu uniknięcia procesu.

Ten, który winien, siedzi sobie spokojnie w wytartej jarmulce na swym worku z dolarami, i śmieje się z kłopotów magistratu. On swoje zrobił. Wpakował miasto w dług, sam na tem przyzwicie zarobił, a teraz umyła ręce od wszystkiego i „fajno” jest. Niech się tam goje mozola nad wydotaniem z nastawionych sieci. On — nieodrodny syn Izraela, nie przyłoży nigdy ręki do podźwignięcia z upadku goja i dlatego uważany jest przez „wszystkich” za bardzo dla miasta zasłużonego człowieka. Może „przysłużonego”? Nie? Mnie się zdaje, że tak. Nie widzę u Seelenfreunda żadnych zasług a tylko same przysługi i to niedziewięć w dodatku. Na tym punkcie własnie nie możemy się zgodzić. Brzozowscy radni, nie zaprzeczam, że bardzo mądry ludzie, gdy nie mówią, biorą wszystko za dobrą monetę i każdego, kto dużo pyszczy, dobrze szwindluje i t. p. uważają za człowieka zasłużonego. Kto wie — czy mnie kiedyś takim nie uczynią, choć Bogu ducha jestem winien. Zrobiliby to zapewne gdyby był żydem. W Brzozowie tylko żyd jest w formie i żyda bez końca się ceni. Przypnam się, że nieraz miałem ochotę przerobić się na pejsacza, ale bałem się Glucksmanna i jego proceduru.

Aj! Aj! Coby to był za raj! Dopiero krzyż czalby wraz z innymi „zasłużonymi” — „niech żyje Seelenfreund, miłośnicie panujący nam królik żydowski”!

Szpilkowski.

Z Nowego Sącza.

Haniebne sprofanowanie szat liturgicznych.

Wśród obywatelstwa wszelkich na szczyt miast i miasteczek małopolskich pełno jeszcze znajduje się ludzi piastujących nawet zaszczytne stanowiska, a którzy nie czują, jak depcą godność narodu, jak poniewierają uczucia religijne. Taki wypadek zaszedł u nas w Piwnicznej.

Dnia 6 grudnia u. r. urządzono i w naszej miejscowości uroczystość św. Mikołaja dla dzieci katolickich. W tym celu wypożyczono z kościoła parafialnego szat liturgicznych, by odpowiednio przybrać św. Mikołaja, którym był powszechnie w Piwnicznej znany p. Bolesław Dagnan. Jako św. Mikołaj skierował ten „pan” pierwsze swe kroki z podarkami do żyda Lejby Abloesser'a, którego dzieci obdarzył suto podarkami.

My, obywatele Piwnicznej, zdębieliśmy. Więc szaty liturgiczne, które używał s. p. dziekan Dagnan do odprawiania Ofiary Mszy św., bierze na siebie jego bratanek i idzie do domu żydowskiego, jako biskup św. Mikołaj, nie czując, że tem samem profanuje szaty liturgiczne i Wiarę naszą św. Na większe pośmiewisko żydowskie chyba tego, co nam i ojcom naszym święte było, wystawić nie można.

Zapytujemy zatem Ciebie, panie Dagnan, co Cię spowodowało do tego gorszącego postępku. Czy, będąc zupełnie zniszczony, sądzisz, że żyd Abloesser na powierzchni utrzymać cię będzie? Czy może chcesz okazać wdzięczność, że żydzi elektrownię ci odebrali a nadali Lejbusiowi?

Jak można tak się zapominać i szargać już nietylko godność Narodu Wiarę naszą św., lecz i godność osobistą.

Pan Dagnan otrzymał wprawdzie, za tę tragifarsę, w której przybrany jako biskup obdarzał obficie żydowskie bachory, od zadowolonego na pewno z tego zaszczytu Abloessera dziesięć zł., bo dał mu sposobność do pokpiwania i podrywania przed jego współwyznawcami z bezbożności akumów, bałwochwalców, jak nas nazywają. Teraz dopiero mogą „szabesgoje” głosić, że Abloesser to wielki filantrop. Gazda z Podhala.

Olbrzymia kradzież drzewa w lasach gminnych w Piwnicznej.

B-cia ABLOESSER I KORNREICH ORAZ GAJOWY ŻYD. — URZĘDOWANIE WZOROWE POW. INSPEKTORA LEŚNICTWA. — A JEDNAK PROKURATURA SIĘ TEM ZAJĘŁA.

Sztuczki żydów, dążące do zubożenia się cudzą krzywdą, są częstokroć dla katolików niezrozumiałe. Takiej sztuczki dokazali oni tutaj w naszej gminie. Rzecz ma się następująco:

Gmina Piwniczna sprzedała w ub. r. na licytacji około 2500 m³ drzewa. Jedną ze stron biorących udział w licytacji, była firma: Brcia Abloesser i Kornreich z Piwnicznej. Część drzewa ponumerowano i pozwolono zwozić wspomnianej firmie, część zaś drugą, liczącą kilkaset m³ z niewiadomych powodów miała pozostać w lesie. Nagle z początkiem listopada ub. r. gajowy żydoski, który jest równocześnie członkiem Rady Gminnej, wydał polecenie, aby bez wyjątku wszystko drzewo zwożono, gdyż wszystko firma potrafi zużyć. Rozkazowi stało się zadość. Drzewo, które miało pozostać w lesie, znalazło się na placu przy żydoskim tartaku.

Gdy proszono o wyjaśnienie w tej sprawie Wydz. Powiatowy, to powiatowy inspektor leśnictwa oświadczył, że jeżeli mu się wszystkiego naocznie udowodni, to interpeleantów zamknie do kryminalu. Po kilku krotnym ponowieniu żądań i po spisaniu kilku protokołów zjechał na śledztwo sam i przeprowadził je w obecności współwłaściciela firmy

Kornreicha. Gdy mu zwrócono uwagę, że powinien rzecz zbadać na miejscu, zbywał uwagi milczeniem. Ostatecznie oświadczył, że sprawa znajdzie się w sądzie.

Gdy po kilku tygodniach zainteresowano w tej sprawie p. starostę nowosądeckiego, pytając się, czy należałoby sprawę oddać prokuraturze, oświadczył p. starosta, że to leży w zakresie tylko jego kompetencji. Wobec tego zwracamy się w imieniu obywateli Piwnicznej do kompetentnych władz, aby pouczyły niektóre jednostki, jak w takich wypadkach postąpić.

Zastanawiające i ciekawe w tej sprawie jest to, że na zebraniu Rady Gminnej żaden z członków na tyle nie był ciekawy, aby zapytać o wyjaśnienie w tej sprawie p. burmistrza. Od samego bowiem p. burmistrza Marciszewskiego trudno tego żądać wobec jego oświadczenia na jednym z poprzednich zebrań Rady, które odbyło się na zakończenie czynności komisji kontrolującej, na którym orzekł, że p. starosta przesłuchuje samych bandytów, szubrawców i t. p. i że na ich żądanie wysłał mu komisję, aby badała gospodarkę gminną, dodając, że tego rodzaju rzeczy dzieją się w całej Polsce.

Ponieważ prokuratura zajęła się

już poprzednią sprawą, należałoby również wyciągnąć konsekwencje z oświadczenia p. burmistrza, gdyż jest rzeczą niesłychaną, aby człowiek, występujący w charakterze urzędowym na posiedzeniu, mającym ten sam charakter, ośmielił się wypowiedzieć te słowa.

Fakt pozostanie faktem. Bezcelnej kradzieży kilkuset m³ drzewa do konano na białym dniu, a jednak o tej kradzieży, nie chce nic wiedzieć straż leśna, która teraz tych coś wiedzą, inaczej poucza, ani firma żydoska, której współwłaściciele są członkami Rady Gminnej, co się sprzeciwia ustawie, gdyż pozostawia ją jeszcze w prawnych z nią stosunkach.

Dobrze, że nareszcie całą tą Panamą drzewną w Piwnicznej zajęła się prokuratura, która, wierzymy w to silnie, zacządzone u nas żydoskimi matactwami powietrze przeczyszczy.

Polska to jeszcze daleko nie Meksyk, gdzie lada ciurze wolno obalać i deptać ustrój państwowy i śmiać się z praw w kufak. Jeszcze mamy sądy w Polsce, które za kradzież na białym dniu pociągają każdego do odpowiedzialności i surowo karzą.

O tem niech pamiętają wszyscy sprawcy kradzieży drzewa w Piwnicznej. Obywatela z Piwnicznej.

Z Oświęcimia.

W Imię Prawdy.

W nr. na 11 stycznia b. r. „Hasła Podwawelskiego” donosiłem w korespondencji, że do listu żydoskich zalicza się także p. Adam, Marjan Giebułtowski malarz i dekorator, który rzekomo miał wybudować dom, by do niego na mieszkania wpuścić żydów. Przyznaje, że uległem fatalnej pomyłce, którą dopiero po wydrukowaniu w „Hasła Podwawelskim” za uważyłem. Myślałem o kim innym, a napisałem o kim innym, zaco p. Giebułtowski serdecznie przeprasza, bo wyrządziłem mu krzywdę niechcąc.

Z p. Giebułtowskim ma się wręcz przeciwnie. Dowiedziałem się bowiem, że p. G. wybudował dom z pracy rąk swoich, że grunt kupił nawet od żydów, chociaż miał wybór tańszy u swoich, i że w jego kamienicy nie zamieszkuje ani jeden żyd.

Sądzę, że w ten sposób p. Giebułtowskiego, jako dzielnego Polaka zrehabilitowałem, Szanowną zaś Redakcję „Hasła Podwawelskiego” bardzo przepraszam, że ja z winy mojej wprawdziłem w błąd.

Stały Korespondent
Hasła Podwawelskiego.

Z Tarnobrzega

Uścisk żydoski.

Dnia 7 stycznia br. wybrałem się furmanką ze swym kumem do Tarnobrzega na jarmark. Pogoda była ładna. Zaczęłem chodzić po mieście, odwiedziłem kilku znajomych.

Ulituj się Boże i nalej nam rozumu do głowy! Com nie widział na tym jarmarku. Jaki interes robią żydzi! Tu żydek sprzedaje kobiecie zieżały, zgniły materiał na spódnice, tu oszukuje żyd na miarze, na cenie. Tam jakiś żydek wymyśla gojowi od wszelkiego złego, gdy ten upomniał się za swą krzywdę. Zaszedłem do paru sklepów katolickich — ale puisto... Czasem ktoś wsadzi głowę we drzwi, a gdy ujrzy kupca chrześcijanina, to się zaraz cofa i idzie tam, gdzie tandeta żydoska, za którą drogo zapłaci.

Przechodzę obok budy żydoskiej na rynku — niby to „księgarnia”. I o dziwo! Patrze! Szereg studentów z gimnazjum to zastawia książki szkolne, to pożyczają pieniądze na wysoki procent, jeden znów zaopatrywał się w jakąś niemoralną lekturę. Żyd wszystkim służy! Za wszystko ręczy! Wszędzie sieje zgniliznę!

Już wybrałem się do gimnazjum, do p. dyr. Czechowskiego, aby mu to opowiedzieć, ale pierwsi zwierzyłem się przyjacielowi, a ten mi z mostu: „Wyrzuci cię na łeb!” I zaczął mi pocziwie opowiadać, jak to było na bał w gimnazjum. „Lała się wódka, młodzież szkolna męska i żeńska tańczyła pijana... Zgorszenie rozumu! Aż student z 8-ej klasy niejaki Buczek wypadł z piętra na schody... Zawieziono do szpitala... Wydział Powiatowy zrobił skargę do Kuratorium Lwowskiego, a odpis przesłał do Ministerstwa W. R. i O. P...” Słuchałem z oniemieniem, że też takie bałe są w szkole polskiej. Ale cóż robić, gdy wychowują młodzież nasi żydkowinauczyiele. P. dyr. Czechowski i p. Laufer żyd-nauczyciel żyją z sobą w świętej zgodzie. Ano wieszujemy! Po dziwiamy!

Znów natknąłem się na stary kierkut żydoski, położony w śródmieściu. Z za murów „cmentarza” aż bije przeróżnymi chorobami. Czyby nie można zrobić z tem porządku? Radzicie, tarnobrzeżanie! Żydzi mają drugi kierkut za miastem. Chronmy miasto przed chorobami, których część ma źródło na tym kierkucie przy jatkach. Dbajmy o zdrowy wygląd naszych miast — to nasz obowiązek.

Żydzi w Tarnobrzegu nietylko mają otwarte sklepy w niedziele i święta, ale budują domki i t. d. Zupełnie — niby Judeopolonia! Tak opanowali duszę tarnobrzeską, że tej mało wiadać z pod jarmulki i chałatu. Nawet przedstawiciele władz i różnych instytucyj w dni państwowe pono chodzą do bóżnicy — a zato żydki wysyłają „delegację” na uroczystość katolicką do kościoła.

Na tem miejscu błagamy O. O. Dominikanów, aby bluzniercom Chrystusa nie zezwalali na wstęp do kościoła. Jedyna droga — to droga przez chrzest święty. Chrzęścijan zaś prosimy, aby nie chodzili na żydoskie modły „państwowe”. W przeciwnym razie będą musieli w „Hasła Podwawelskim” 2 nazwiska wymienić tych, co się z żydami modlą o pomyślność Polski. Piękna modlitwa — Kaina i Abela!

Prosiłbym jeszcze WP. Szpilkę, księgarza, aby sprowadzał „Hasła Podwawelskie”, a nawet, aby w niedziele i święta wysyłał chłopca przed kościół, gdzie zwykle sprzedaje różne gazety żydek tarnobrzęski. Niech się inteligencja i chłopstwo uświadamia o niebezpiecznej etyce żydoskiej, a nasze miasteczka wzwolą się z brudów żydoskich. Niech w szynkach nie siedzą, ale oświadczają się.

Błażej z pod Tarnobrzega.

**PARCELA 300 sążni
10 dolarów sążeń
przy ulicy LITEWSKIEJ
są rzedam**

Wiadomość w składzie skór PALCZEWSKIEGO
Kraków, Długa 67. tel. 156-36.

Przyjeżdżnemu z Premjera w Boryslawiu. Co do pierwszej części swej korespondencji ma Pan słuszność. Co do Witolda Zechenter'a to się Pan myli. To katolik ze znanej w Małopolsce rodziny literackiej. Co do dawanie żydom w paszportach określenia „polonais” to ma Pan słuszność, lecz nasza słamażarność i krótkowzroczność na punkcie żydów jeszcze karkołomniejsze wyprawia koziołki. Za jeszcze polskie pismo w Krakowie uważać możemy jedynie „Głos Narodu”.

Panu Giebułtowskiemu w Oświęcimiu. Zanim list Pański otrzymaliśmy, mieliśmy już sprostowanie naszego korespondenta które zamieściliśmy. Za wyrządzone przez fałszywą informację krzywdę przepraszamy im. naszym i naszego korespondenta. Zechciej nas Pan mieć za wylómoczonych.

Na fundusz prasowy złożyli:

WP. M. Ł. Kołomyja	4.—
WP. Dr. Redyk, Kraków	10.—
WP. Mastek, Kraków	—50
WP. M. Zbierowska, Kraków	2.—
WP. A. Turonis, Nieświerz	5.—
WP. Kozłowski Otyka, Wołyń	6.—
WP. Kapiton Michał, Jodłowa	1.—
WP. Edward Mózdzienki, Słupca	2.—
WP. Stanisław Moroz, Wilno	11.—

Wszystkim powyższym osobom składamy serdeczne podziękowanie staropolskiem „Bóg Zapłać”.

Co grają w kinach.

KINO APOLLO.

Wspaniały dźwiękowiec z czarującą Janetą Mac Donald
MONTE CARLO
Przebojowe melodie, koncert gry, wspaniała wystawa.

KINO SZTUKA.

Film, który ośniewa, klejnot produkcji dźwiękowej.
PARADA PARAMONTU
Maurice Chevalier na czele najświetniejszych gwiazd filmowych.

KINO UCIECHA.

Największe arcydzieło muzyki, tańca i śpiewu, zachwycająca operetka „CILLY”
w rolach gł. Marilyn Miller, oraz Alexander Gray.

KINO WANDA.

Najweselejszy program dźwiękowy PAT I PATACHON jako Królowie mody
Wspaniała dźwiękowa komedia z Patem i Palachonem.

DOM ŻOLNIERZA POLSKIEGO.

Niedziela pop. Krowoederskie Zuchy.
Niedziela wiecz. Wojna z Babami.

Przy zakupach prosimy powoływać się na ogłoszenia w „Hasle Podwawelskim”

KATOLICKIE FIRMY GODNE POLECENIA:

KRAKÓW

Berger Tadeusz, Kraków, Szewska 22, tel. 119-03. — Gramofony, płyty krajowe i zagraniczne. Przybory i naprawy. — Radio. — Rowery. —
 Bar pod Kurjerkiem, poleca znakomite zimne i ciepłe przekąski, oraz wszelkie napoje do najwykwintniejszych, Kraków, Wielopole 5. —
Bartoszewicz Ludwik, Restauracja „Pod Ratuszem”, Kraków, Rynek gł. 30.
Bebrowski Julian, handel kolonialny i delikatesów. — Wina, Wódki i Konjaki. — Kraków, Łobzowska 6. Tel. 2438.
 Chcesz jeść dobre pączki! Idź do cukierni Pieczarkil Kraków, Poselska 15.
Chemiczna pralnia i farbiarnia St. Witalski w Krakowie, ul. Kordeckiego 5. Filje: w Krakowie, ul. Wiślna 11, w Krakowie, Dębni Rynek 8, w Tarnowie, ul. Koszarowa 1. — Przyjmuje do czyszczenia i farbowania wszelką garderobę męską, damską i dziecięcą, oraz dywany, kilimy i portjery po cenach konkurencyjnych.
Cyankiewicz Józef, najsolidniejszy sklep zegarmistrzowski - jubilerski, Kraków ulica Sławkowska 1.
Droguerja J. Wilkosz, Karmelicka 14, poleca perfumy kosmetyki, wszelkie zioła lecznicze, opatrunki, artykuły gospodarcze.
Droguerja spadk. Mrs St. Milerowicza i Ska dawniej Mr. Fr. Zopoth i Ska Kraków, ul. Sienna 12. — Poleca perfumy, kosmetyki, opatrunki, oraz wszelkie zioła według metody leczenia Ks. Kneippa.
Dudzik Stanisław, zakład szklarski, Kraków Florjańska 38 w podwórzu. (Vis a vis masarni Bialika) Poleca na składzie: szkło okienne, ornamentowe, matowe.

Przyjmuje zlecenia na lustra meblowe, toaletowe, płytki szlifowane do kredensów, mebli, automobili. — Wykonuje oszklenia nowych budynków, szklanych dachów, oraz wszelkie reparacje w zakresie ten wchodzące.
Drukarnia Ludwik Gronus i Ska, Kraków, ul. Stolarska 6.
Fabryka mebli żelaznych, metalowych oraz wyrobów budowlanych, Antoni Pogorzelski, Kraków, ul. św. Łazarza 9, tel. 0098, ul. Mikołajska 3, tel. 3588.
Jórasz Józef, Korczyzna, powiat Krosno, — Przemysł tkacki. — Znakomite płótna.
Jarosz K. i Ska właśc. Jan Hanusz i Karol Jarosz, Kraków, Fl. jańska 35, róg św. Marka. Tel. 12329. poleca Płaszczki damskie, Ubrania męskie, Palta, Raglany, Smokingi, Bieliznę, Obuwie męskie i damskie, Maudrki s'woenne.
R. Kowalski, Kraków, ul. Wiślna 8. Fabryka, skład płócien i bielizny.
Maruńczak Michał, Skład materiałów chirurgicznych i sanitarnych, Kraków, ul. Sławkowska 10.
Nikiel J. A. Skład instrumentów muzycznych, Kraków, Szewska 2.
Obuwie wytwórnia „Franko” Kraków, ul. Florjańska 29 w sieni.
Pracownia szklarska Romana Kwiatkowskiego obecnie H. Wątrobowej Kraków, Szewska 9, wejście Jagiellońska 6, wykonuje wszelkie roboty w zakresie szklarstwa wchodzące, jakoteż oprawy obrazów, oraz akwarja, tararja i wiwarja po cenach b. przystępnych.
Pracownia Tapicerska Stanisława Obecnie w Krakowie, ul. Zielona 16. Przyjmuje wszelkie roboty tapicerskie, również przerabia i odnawia stare. Robota solidna i punktualna, po cenach konkurencyjnych.

Pierwsza Kraj. Pracownia Szyków, Napisów i Reklam świetlnych Tadeusza Laszkiewicz, Kraków, ul. Marka 8. — tel. 137-84.
Piwo okocimskie barona J. Götza w Okocimie.
Płonka Józef, Zegarmistrz Genewski, Kraków, ul. Szewska 12, wykształcony zagranicą, były wieloletni współpracownik w Paryżu i we fabryce zegarków Badolleta w Genewie, poleca w wielkim wyborze Szan. P. T. Zegarki Genewskie, ultra-płaskie, precyzyjne jak: Patek Philippe, IWC Schaffhausen, Longines, Revue, Record, Tissot, Optima, Zenith, Omega, Tramelan, Doxa, Cyma, Roskopf i inne. Chronometry, chronografy i Stappery. Bransoletki z zegarka mi. Budziki kieszonekowe. Zegary biurowe. Zegary ściennie i stojące (z biciem Westminster). Repertierzy kwadransowe. Zegary kontrolne dla służby nocnej. Łańcuszki złote, srebrne i niklowe. Pierścionki. Przyjmuje zamiany. Pracownia reparacyj. Wykonuje wszelkie najtrudniejsze naprawy zegarków zwykłych i skomplikowanych oraz naprawy zegarów antycznych pod gwarancją.
Pogotowie Samochodowe przy ul. Szczepańskiej 2. Tel 1577. otworzyło skład z przybarami i częściami samochodowymi, oraz posiada na składzie oliwę, opony i dętki, jakoteż pośredniczy w komisowej sprzedaży samochodów używanych. — Dysponuje samochodami osobowymi i ciężarowymi, do przewozu osób i bagażu. — Ceny przystępne.
Sklep Swojski, Stanisława Lampkówna, Kraków, Karmelicka 39. Poleca skład masła, sera i jaj.

Skład Papieru przedtem M. Passakas i Sp. obecnie Marja Kersten, Kraków, Plac Marjacki 9, tel. 102-92, poleca na sezon wszelkie przybory szkolne i kancelaryjne nadto wieczne pióra, ramki, bilety wizytowe, zaproszenia ślubne, itd. po najniższych cenach.
Skład materiałów na wszelkie roboty ręczne. Specjalność: Artykuły D. M. C. — Kraków Sukienice 30. — Helena Godziszewska.
Skórczewski A. i Polakiewicz, Kraków, ul. Florjańska 13. Bielizna i kapelusze.
Szczarkowski C. Kraków, Grodzka 2. Handel przyborem do szycia, haftu i krawieczyzny, poleca pończochy i rękawiczki oraz skład zabawek, gier towarzyskich, lalek, koci na biegunach, gier sportowych i t. d.
Szczerba Roman, Kraków, ul. Florjańska 46 poleca kapelusze, bieliznę, rękawiczki, skarpetki. Pektoraliki-Koloradki gumowe dla PT. Księży.
STEFAN Porębski, Kraków, RYNEK GŁ. L. 32 poleca: torebki damskie, tabaki, papiery, portfele, portmonetki, walizki, fibrowe, oraz stale wielki wybór zabawek.
Stolarski Tadeusz, Kraków, ul. Szpitalna 26 Zakład artystyczno-stolarski, wykonuje wszelkie roboty w zakresie ten wchodzące po cenach nader przystępnych oraz doborowego materiału.
Tańców pierwszorzędna nowoczesna uczelnia art. bal. Alfr. Walden Hankusa — Kraków Marka 8 telefon 162-83, Katowice Hotel „Monopol” wyucza tańców salonowych i scenicznych.
Węglarski Michał, Kraków, ul. Gołębia 5, telefon 1518, krawiec męski i damski
Zakład Dentystyczny, Strzelbicki Stanisław Kraków, ul. Florjańska 15.

INSTRUMENTA MUZYCZNE
 dętel smyczkowe oraz części zapasowe do tychże. Stare instrumenta naprawia, zestrzaja kupuje lub wymienia na nowe
Józef Nikiel
 Kraków, Szewska 2
 Wszelkie porady przy zakładaniu i kompletowaniu zespołów orkiestralnych, udziela bezpłatnie.

Pracownia Tapicerska Stanisława Obecnego
 —: w Krakowie, ulica Zielona 1. 16. :—
 Przyjmuje wszelkie roboty tapicerskie, również przerabia i odnawia stare.
 Robota solidna i punktualna po cenach konkurencyjnych

Fabr. Skład PŁOCIEN I BIELIZNY R. KOWALSKI
 KRAKÓW UL. WIŚLNA L. 8.
 Płótna lniane i bawełniane, Płótna poscielowe i Bielizniane, Obrusy, ręczniki ściereki, sienniki Płótna lniane Kościelne do haftowania Barchany flanele, zefiry, batysty ciepła Bielizna, męska i damska, chustki klasztorne plety, koce, koldry, pończochy, skarpety.
 Ceny niskie — Wielki wybór.

FABRYKA MEBLI ŻELAZNYCH I METALOWYCH ANTONI POGORZELSKI
 Kraków, ul. św. Łazarza L. 9.
 Telefon 100 98 Telefon 135-88.
 WYKONUJE:
 Meble mosiężne, żelazne Blaszane wkłady siatkowe do łóżek urzędzenia szpitalne, stoły ginekologiczne, umywalki dentystyczne, szafki lekarskie łóżka wyciągane, jakoteż urzędzenia hotelowe i pensjonatów.
Dostawa Terminowa
 Dogodne warunki dostępne ceny.

HENRYK OSKARBSKI I SKA
 Kraków ul. Szewska 1-2.
 Telefon Nr. 118-16
 poleca:
 wszelkie towary kolonialne pierwszorzędnej jakości, jak: kawy, herbaty, kakao, czekolady, sardynki itd. doborowe gatunki wszelkich win, wódek i likierów.—
 Komitetom zabawowym dostarcza w komis

FABRYKA MAKARONU „MACARITTA”
 w Krakowie Krowederska 52
 Właściciel
Konstanty Wojciechowski
 poleca i dostarcza makaron włoski z najprzedniejszej mąki przewyższający dobrocią zagraniczny makaron — **po cenach konkurencyjnych** —
 Prosimy żądać próbek i cen makaronu. Warunki zapłaty dogodne.
 Telefon 156-80. Konto PKO. 409-989

Mleczarnia Postępowa i Restauracja
 M. CHMURA i R. ZAWILINSKA
 św. Jana 13 róg św. Marka 16.
 Lokal otwarty od godz. 6 rano do 10 wieczór
 Poleca swoją kuchnię znaną z dobroci wypracowanych potraw sporządzane są tylko na maśle.
 Obsługa szybka i rzetelna
 Poleca się Sz. Publikacjom M. Chmura i R. Zawilinska

PŁÓTNA KORCZYŃSKIE
 piękne i trwałe na wszelkie bielizny. — Dymki, Dreliszki, Obrusy, Chusteczki, Ręczniki, Ścierki, Cajgi-plastiki, — Struks, Materje, Materace, Leżaki, Chodniki i t. p. wyroby tkackie lepsze gatunki, poleca po cenach niższych
J. JÓRASZ
 PRZEMYSŁ TKACKI
KORCZYNA
 POWIAT KROSNO
 (Próbki przesyła po nadesłaniu znaczka pocztowego na 1 złoty w liście).

JAN OGRODZIŃSKI
 Kraków, Zwierzyniecka 20.
SPRZEDAŻ MIĘSA I WĘDLIN DOBOROWEJ JAKOŚCI
 po cenach bardzo przystępnych

PRACOWNIA MALARSKO-KOŚCIELNA „STYL”
 KRAKÓW, RAKOWICKA L. 1.
 małe na dogodnych warunkach wnętrza kościołów wszystkimi monumentalnymi technikami, jak tempera, kaszajna, kaszajno-wapienne fresko-olejne i t. p. Najdokładniejsze projekty w skali, wykonano w własnym zakresie firma dostarcza na życzenie GRATIS, jakoteż udziela bezinteresownie fachowych rad, bez żadnego zobowiązania klientów, projektami, fotografiami wykonanych prac, rekonstrukcjami OSÓB DUCHOWNYCH, każdej chwili służby się — na życzenie — przyjeżdżamy bez zwrotu kosztów podróży.

KALENDARZ Humorystyczny „HASŁA PODWAWELSKIEGO”
 NA ROK 1931 już wyszedł z druku.
 Kto wpłaci prenumeratę półroczną lub roczną na rok 1931, otrzyma bezpłatnie Kalendarz za nadesłaniem 1.— zł. na przesyłkę pocztową poleconą.
 Wszystkich P. T. Prenumeratorów, którzy wpłacili prenumeratę półroczną lub roczną na rok 1931, upraszamy o przysłanie 1.— zł. na przesyłkę pocztową poleconą.
 Zamówienia do Administracji „Hasła Podwawelskiego” Kraków, ul. Stolarska L. 6. Konto P. K. O. Nr. 409-500

Skład skór, Przyborem obuwniczych i Rymarskich
Stanisław PALCZEWSKI
 KRAKÓW, DŁUGA (lokal zakładu im. Hełelów)